A BIZOTTSÁG (EU) 2025/670 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2025. április 4.)

az Egyiptomból, Japánból és Vietnámból származó egyes vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült melegen hengerelt sík termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre [1] (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 7. cikkére,

a tagállamokkal való konzultációt követően,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2024. augusztus 8-án az alaprendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított az Egyiptomból, Indiából, Japánból és Vietnámból (a továbbiakban: érintett országok) származó egyes vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült, melegen hengerelt sík termékek behozatalára vonatkozóan. A Bizottság eljárás megindításáról szóló értesítést (a továbbiakban: eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* [2].

(2) A Bizottság az Európai Acélszövetség (a továbbiakban: EUROFER vagy panaszos) által 2024. június 24-én benyújtott panaszt követően indította meg a vizsgálatot. A panaszt az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése értelmében az egyes vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült, melegen hengerelt sík termékekkel foglalkozó uniós gazdasági ágazat nevében nyújtották be. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

1.2. A behozatal nyilvántartásba vétele

(3) Annak érdekében, hogy amennyiben a vizsgálatok ténymegállapításai alapján dömpingellenes vámokat vetnek ki, ezek a vámok a szükséges feltételek teljesülése esetén – az irányadó rendelkezésekkel összhangban – visszaható hatállyal is kivethetőek legyenek a nyilvántartásba vett behozatalokra, az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdése alapján az érintett termék behozatalainak nyilvántartásba vételére vonatkozó kötelezettség vezethető be. A Bizottság úgy határozott, hogy az érintett termék behozatalára vonatkozóan saját kezdeményezésére nyilvántartásbavételi kötelezettséget rendel el az (EU) 2024/2719 bizottsági végrehajtási rendelet [3] (a továbbiakban: a nyilvántartásba vételt elrendelő rendelet) alapján.

1.3. Érdekelt felek

(4) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. A Bizottság emellett kifejezetten tájékoztatta a panaszost, más ismert uniós gyártókat, az ismert exportáló gyártókat, az egyiptomi, indiai, japán és vietnámi hatóságokat, az ismert importőröket, a vizsgálat megindításában érintettként ismert szállítókat és felhasználókat, kereskedőket, valamint szövetségeket a vizsgálat megindításáról, és felkérte őket a részvételre.

---

[1] HL L 176., 2016.6.30., 21. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.

[2] Értesítés az Egyiptomból, Indiából, Japánból és Vietnámból származó egyes vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült melegen hengerelt sík termékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C/2024/4995, 2024.8.8., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4995/oj).

[3] A Bizottság (EU) 2024/2719 végrehajtási rendelete (2024. október 24.) az Egyiptomból, Indiából, Japánból és Vietnámból származó egyes vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült melegen hengerelt sík termékek behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről (HL L 2024/2719, 2024.10.25., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2719/oj).

(5) Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket tegyenek a vizsgálat megindításával kapcsolatban, és kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat. Meghallgatásra került sor az egyiptomi kormánnyal, az együttműködő egyiptomi exportáló gyártóval, a Nippon Steel Corporation, a JFE Steel Corporation vállalatokkal, a Japán Gazdasági, Kereskedelmi és Ipari Minisztériummal, valamint a melegen hengerelt sík termékek behozatalának védelméért felelős konzorciummal (a továbbiakban: konzorcium).

1.4. **Az eljárás megindításával kapcsolatos észrevételek**

1.4.1. *Az uniós gazdasági ágazatot fenyegető veszély hiányára vonatkozó állítások*

(6) Az eljárás megindítását követően az együttműködő egyiptomi exportáló gyártó azt állította, hogy a melegen hengerelt sík acéltermékek Egyiptomból az Unióba irányuló kivitele elhanyagolható, és a szabadpiacnak csupán 1,3 %-át teszi ki. Azzal érvelt továbbá, hogy mivel Egyiptomban ő a melegen hengerelt sík acéltermékek egyetlen gyártója, kapacitása a többi érintett országhoz képest sokkal kisebb volt, és 1999 óta nem nőtt.

(7) Ugyanez az együttműködő exportőr azzal érvelt, hogy hosszú távú partnerségben áll több európai eszközbeszállítóval, bankkal és kormánnyal, elsősorban a nyersanyagok, köztük a kiváló minőségű vasérc egyik tagállamból történő beszerzése kapcsán.

(8) A Bizottság ezen állításokat az ok-okozati összefüggésről és az uniós érdekről szóló szakaszok keretében vizsgálta meg.

1.4.2. *A bizonyítékok hiányára vonatkozó állítások*

(9) A konzorciumtól, az egyiptomi kormánytól és az együttműködő egyiptomi exportáló gyártótól érkeztek észrevételek.

(10) A konzorcium azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazata már most túlzott védelemben részesül egy olyan védintézkedési rendszer végrehajtása révén, amely 15 %-ra korlátozza a harmadik országokból érkező behozatal felső határát. A konzorcium azzal érvelt, hogy az elmúlt nyolc évben számos dömpingellenes és szubvencióellenes intézkedést hoztak a főbb termelő országokból, többek között Brazíliából, Kínából, Oroszországból, Iránból, Törökországból és Ukrajnából érkező behozatallal szemben. Ezzel az érvvel részletesebben a lenti (198) preambulumbekezdés foglalkozik.

(11) Az egyik exportáló gyártó azt állította, hogy megsértették a védelemhez való jogot, mivel a panasz mellékleteinek az érdekelt felek számára betekintésre összeállított iratok között rendelkezésre bocsátott nyilvános változata nem volt teljes.

(12) Az egyik vietnámi exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az eljárás megindítása nem felelt meg a WTO dömpingellenes megállapodása 5.2. és 5.3. cikkének, valamint az alaprendelet 5. cikke (2) bekezdése d) pontjának, mivel nem állt rendelkezésre az eljárás megindítását alátámasztó egyértelmű bizonyíték.

(13) Ez az exportáló gyártó azt állította, hogy a panaszos az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló tényezőket és mutatókat – például az alaprendelet 3. cikkének (3) és (5) bekezdésében felsoroltakat, valamint az alaprendelet 5. cikkének (2) bekezdésében előírtakat – nem foglalta bele a panaszba, illetve az egyes egyéb szempontokkal kapcsolatban benyújtott releváns információk hiányosak voltak, vagy azokat az uniós gazdasági ágazat tényleges helyzetéről valótlan képet festő módon mutatták be. Ezek a következőkre vonatkoznak:

— az importvolumenek egyes célországok szerinti bontása,

— a nem célországok importvolumene és értéke,

— a panaszos és az uniós gazdasági ágazat értékesítési árai,

— a gyártásban közvetlenül részt vevő adminisztratív személyzet és munkaerő foglalkoztatási adatainak bontása,

— munkabérek,

— pénzforgalom.

(14) Következésképpen a panasz nem foglalkozott számos olyan kármutatóval, amelyet az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében meg kell vizsgálni. E mutatók közé tartoznak a következők: a beruházások megtérülése, az uniós árakat befolyásoló tényezők, valamint a pénzforgalomra, a készletekre, a bérekre vagy a tőkebevonási képességre gyakorolt tényleges és lehetséges negatív hatások.

(15) Végezetül ez az exportáló gyártó azt állította, hogy a panaszos által a piaci részesedés vonatkozásában szolgáltatott adatok számszakilag lehetetlenek, mivel a belföldi értékesítés növekedése folyamatosan meghaladja a fogyasztás növekedésének a szintjét.

(16) Az említett érvekre válaszul a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panasznak az érdekelt felek számára betekintés céljából elérhető nyilvános változata tartalmazta az összes alapvető bizonyítékot és a bizalmasan benyújtott adatok nyilvánosságra hozható összefoglalóit, így az érdekelt felek az eljárás során gyakorolhatták a védelemhez való jogukat.

(17) A Bizottság emlékeztet arra, hogy az alaprendelet 19. cikke és a dömpingellenes megállapodás 6. cikkének (5) bekezdése megengedi a bizalmas információk védelmét olyan esetekben, amikor az adatok közlése jelentős versenyelőnyt biztosítana egy versenytárs számára, vagy lényeges mértékben rontaná az információkat szolgáltató személy vagy azon személy helyzetét, akitől az adott személy az információkat megszerezte.

(18) A panasz korlátozott mellékleteiben megadott információk e kategóriákba tartoznak. Mindazonáltal annak érdekében, hogy az érdekelt felek számára – ahogy azt az alaprendelet 19. cikkének (2) bekezdése előírja – „a bizalmas információk lényege megfelelően érthető legyen", a panaszos a panasz bizalmas mellékleteiben foglalt információkról érdemi összefoglalót is benyújtott. A panaszos megfelelően összefoglalta e mellékletek tartalmát anélkül, hogy érzékeny vállalatspecifikus adatokat közölt volna.

1.4.3. *Az Egyiptomra vonatkozó előzetes dömpingszámításokkal kapcsolatos állítások*

(19) Az egyiptomi kormány és az együttműködő exportáló gyártó egyaránt észrevételeket nyújtott be az eljárás megindításával kapcsolatban, azt állítva, hogy az egyiptomi behozatal esetében nem történt dömping. Azzal érveltek, hogy a panaszban szereplő, Egyiptomra vonatkozó dömpinget úgy állapították meg, hogy a rendes érték és a dömpingkülönbözet kiszámításához „a párhuzamos piaci árfolyam helyett helytelenül a hivatalos árfolyamot alkalmazták". Azzal érveltek, hogy ha a dömpingszámításhoz a „párhuzamos piaci árfolyamot" használták volna, az azt bizonyítaná, hogy az egyiptomi behozatalt nem tisztességtelenül alacsony áron értékesítették az uniós piacon. Ennélfogva mindkét fél azt kérte, hogy az euro és az amerikai dollár (USD) egyiptomi fontra (EGP) történő átváltásához az egyiptomi központi bank (a továbbiakban: CBE) hivatalos árfolyama helyett a külföldi valutákra vonatkozó párhuzamos árfolyamot alkalmazzák. Állításuk alátámasztásául mindkét fél az Ernst &Young, az IMF és az Európai Bizottság kiadványaira, valamint a párhuzamos piaci árfolyamot elismerő egyiptomi kormányrendeletekre hivatkozott, ideértve az egyiptomi pénzügyi szabályozó hatóság által a vizsgálati időszakot követően kiadott külön dokumentumot is, amely felhatalmazza az EZDK vállalatot arra, hogy a 2023 és 2024 tekintetében pénzügyi számviteli és beszámolási célokra a hivatalos CBE-árfolyamok helyett a dokumentumokkal alátámasztott tényleges átváltási árfolyamokat használja.

(20) A Bizottság azonban következetesen azt gyakorlatot követi, hogy hivatalos átváltási árfolyamokat alkalmaz azokban az esetekben, amikor állítólag párhuzamos átváltási árfolyamokat alkalmaztak ([4]). Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a hivatalos CBE-árfolyam volt az egyetlen törvényes átváltási árfolyam, amely a panasz vizsgálati időszaka alatt érvényben volt, és a vizsgálati időszak tekintetében nem állnak rendelkezésre „fekete-" vagy párhuzamos piaci árfolyamokkal kapcsolatos, nyilvánosan rögzített visszamenőleges adatok. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panaszt érdemi bizonyíték támasztja alá a vizsgálat megindításához. Magát a vizsgálatot illetően azonban a Bizottság csak ellenőrzött adatokra, azaz a felek által a kérdőívre adott válaszokban benyújtott és a helyszínen ellenőrzött adatokra támaszkodott. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(21) Mindkét fél azt állította továbbá, hogy a panaszban hibát követtek el a dömpingszámítás során, mivel indokolatlanul „jelentősen megemelt szállítási költségeket" alkalmaztak. Az együttműködő exportáló gyártó továbbá azt állította, hogy a panaszban szereplő dömpingszámítás során azzal is hibát követtek el, hogy a rendes érték meghatározásához a hivatalos átváltási árfolyamot alkalmazták, „rossz belföldi árakat" alkalmaztak, és két olyan egyiptomi vállalat melegen hengerelt sík acéltermékeinek áraira hivatkoztak, amelyek nem gyártják a vizsgált terméket.

(22) E tekintetben azt is meg kell említeni, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panaszt érdemi bizonyíték támasztja alá a vizsgálat megindításához. Magát a vizsgálatot illetően a Bizottság csak ellenőrzött adatokra, azaz a felek által a kérdőívre adott válaszokban benyújtott és a helyszínen ellenőrzött adatokra támaszkodott. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

([4]) Az 1568/2022. sz. minisztertanácsi határozattal módosított 13. sz. egyiptomi számviteli standard.

1.4.4. *A Vietnámra vonatkozó előzetes dömpingszámításokkal kapcsolatos állítások*

(23) A két vietnámi együttműködő exportáló gyártó, a Formosa Ha Tinh Steal Corporation (a továbbiakban: Formosa), a Hoa Phat Dung Quat Steel Joint Company (a továbbiakban: HPDQ) és egy felhasználó, a Marcegaglia Carbon Steel S.p.A észrevételeket nyújtott be a panaszban szereplő dömpingszámításokkal, és különösen a panaszos arra vonatkozó állításaival kapcsolatban, miszerint Vietnámban az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerinti „különleges piaci helyzet" áll fenn, ily módon összehasonlításra nincs lehetőség. A három fél azzal érvelt, hogy a panaszban szereplő, az adott piaci helyzetre vonatkozó állítások megalapozatlanok.

(24) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a panaszban szereplő bizonyítékok értékelésekor csak azokat az elemeket vette figyelembe, amelyek esetében a panaszban szereplő bizonyítékok kellően megfelelőek és pontosak voltak. Úgy ítélte meg, hogy nem ez a helyzet a panaszban szereplő, a vietnámi sajátos piaci helyzetre vonatkozó bizonyítékok esetében. Ezenkívül a panaszban kiszámított dömpinget a sajátos piaci helyzet figyelembevétele nélkül állapították meg. Az egyedi piaci helyzet fennállását a Bizottság a vizsgálat során sem állapította meg. A két együttműködő exportáló gyártóra vonatkozó dömpingszámításokat ezért az alábbi 3.4. szakaszban részletezett módszerrel összhangban számították ki. A Bizottság ezért elutasította az állításokat.

1.4.5. *A vietnámi körülmények várható megváltozására vonatkozó állítás*

(25) A Formosa azzal érvelt, hogy a vietnámi belföldi piacra nagy nyomás nehezedett a vizsgált terméknek a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína) és Indiából származó, dömpingelt áron történő behozatala miatt. Ennek eredményeként a vietnámi kormány dömpingellenes vizsgálatot indított, és 2025 januárjában ideiglenes intézkedéseket kellett bevezetni. A Formosa ennélfogva azzal érvelt, hogy a Bizottságnak figyelemmel kellene lennie a körülmények várható változására, és biztosítania kellene, hogy a Vietnámmal szemben bevezetendő esetleges dömpingellenes intézkedések megfeleljenek az új, tartósnak bizonyuló helyzetnek.

(26) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a dömping és az abból eredő kár értékelése a lenti 1.8. szakaszban említetteknek megfelelően a vizsgálati időszakhoz és a figyelembe vett időszakhoz kapcsolódott, és nem tudta előre jelezni sem a piaci feltételek alakulását, sem a vietnámi exportáló gyártók jövőbeli magatartását. Indokolt esetben, feltéve, hogy a körülményekben bekövetkező tartós változás igazolható, és ezen az alapon az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján meg lehet kezdeni a vámok felülvizsgálatát. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

1.5. **Mintavétel**

(27) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy az alaprendelet 17. cikkével összhangban mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

1.5.1. *Mintavétel az uniós gyártók körében*

(28) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy ideiglenesen kiválasztott egy uniós gyártókból álló mintát. A Bizottság a mintát a legnagyobb reprezentatív termelési és értékesítési volumenek alapján választotta ki, biztosítva egyúttal a megfelelő földrajzi eloszlást is. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket az ideiglenes mintával kapcsolatban, észrevétel azonban nem érkezett.

(29) A végső minta végeredményben három különböző tagállam három uniós gyártójából állt. Ezen uniós gyártók a becsült teljes termelési volumen több mint 34 %-át és a hasonló termék az Unión belüli becsült teljes értékesítés több mint 35 %-át képviselték.

1.5.2. *Mintavétel az importőrök körében*

(30) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte a független importőröket az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására.

(31) Egyetlen független importőr sem nyújtotta be a kért információkat, illetve egyezett bele a mintába való felvételébe.

1.5.3. *Mintavétel az egyiptomi, indiai, japán és vietnámi exportáló gyártók körében*

(32) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte az összes egyiptomi, indiai, japán és vietnámi exportáló gyártót az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására. Emellett a Bizottság felkérte az Egyiptomi Arab Köztársaság Európai Unió mellett működő képviseletét, India Európai Unió mellett működő képviseletét, Japán Európai Unió mellett működő képviseletét, valamint a Vietnámi Szocialista Köztársaság Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy nevezzen meg olyan egyéb exportáló gyártókat, amelyek adott esetben részt kívánnak venni a vizsgálatban, illetve vegyék fel velük a kapcsolatot.

(33) Egyiptomból egy exportáló gyártói csoport nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele a mintába való felvételébe. A csoport egy holdingtársaságból, az Ezz Steel Company (a továbbiakban: Ezz Steel) vállalatból áll, amely egy exportáló gyártó, az All Ezz Dekheila Steel Company (a továbbiakban: EZDK) tulajdonosa, amely pedig egy másik exportáló gyártó, az Ezz Flat Steel Company (a továbbiakban: EFS) tulajdonosa. A válaszok kis számára való tekintettel a Bizottság úgy határozott, hogy nincs szükség mintavételre.

(34) Indiából és Japánból öt-öt exportáló gyártó nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele a mintába való felvételébe. Az egyik japán vállalat azonban nem volt az érintett termék exportáló gyártója, ezért a Bizottság nem vette figyelembe a minta létrehozásánál. A Bizottság az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló export legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján Indiából és Japánból két-két olyan exportáló gyártót vett fel a mintába, amelyet a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően meg tudott vizsgálni. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság a minták kiválasztásáról egyeztetett valamennyi ismert érintett exportáló gyártóval és a két érintett ország hatóságaival. A mintákkal kapcsolatban nem érkezett észrevétel.

(35) Végül Vietnámból három vállalat nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele a mintába való felvételébe, azonban közülük csupán kettő volt az érintett termék exportáló gyártója. A válaszok kis számára való tekintettel a Bizottság úgy határozott, hogy nincs szükség mintavételre.

1.6. **Egyedi vizsgálat**

(36) Egyetlen exportáló gyártó sem kért egyedi vizsgálatot az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján.

1.7. **Kitöltött kérdőívek és ellenőrző látogatások**

(37) A Bizottság kérdőíveket küldött a mintában szereplő három uniós gyártónak, a panaszosnak, a mintában szereplő egyiptomi, indiai, japán és vietnámi exportáló gyártóknak, az ismert importőröknek és a felhasználóknak. A Bizottság ugyanezeket a kérdőíveket az eljárás megindításának napján hozzáférhetővé tette az interneten ([5]).

(38) A panaszos a panaszában elegendő meggyőző bizonyítékkal szolgált arról, hogy Indiában és Vietnámban a vizsgált termék vonatkozásában nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn. Ezért az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglaltaknak megfelelően a vizsgálat ezekre a nyersanyagpiaci torzulásokra is kiterjedt annak megállapítása érdekében, hogy a Bizottság alkalmazza-e India és Vietnám tekintetében az alaprendelet 7. cikke (2a) és (2b) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. A Bizottság ezért kiegészítő kérdőíveket küldött India és Vietnám kormányának.

(39) A Bizottság minden olyan információt megkísérelt beszerezni és ellenőrzött, amelyet szükségesnek tartott a dömping, az abból eredő kár és az uniós érdek ideiglenes megállapításához. Az alaprendelet 16. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra a következő vállalatok telephelyén került sor:

Uniós gyártók

— Thyssenkrupp Steel Europe AG, Duisburg, Németország,

— Acciaieria Arvedi S.p.A, Cremona, Olaszország,

— Tata Steel IJmuiden BV, Velsen-Noord, Hollandia.

([5]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2743.

Kapcsolódó kereskedelem és Acélipari Szolgáltató Központ

— Centro Siderurgico Industriale S.R.L., Perugia, Olaszország,

— Centro Siderurgico Adriatico S.R.L., Perugia, Olaszország,

— Tata Steel Service Centre Feijen, BV, Maastricht, Hollandia,

— Thyssenkrupp Stahlkontor AG, Essen, Németország.

Felhasználók

— Marcegaglia Carbon Steel S.p.A., Gazoldo degli Ippoliti, Olaszország,

— Network Steel S.L., Madrid, Spanyolország.

Egyiptomi exportáló gyártó

— Ezz Steel.

Indiai exportáló gyártók

— ArcelorMittal Nippon Steel India Limited (a továbbiakban: AMNSIL),

— Bhushan Power and Steel Limited és JSW Steel Limited (a továbbiakban: JSW csoport).

Japán exportáló gyártók

— Tokyo Steel Co. Ltd (a továbbiakban: Tokyo Steel),

— Nippon Steel Corporation (a továbbiakban: Nippon Steel) és kapcsolt vállalatok.

Vietnámi exportáló gyártók

— Formosa Ha Tinh Steel Corporation (a továbbiakban: Formosa),

— Hoa Phat Dung Quat Steel Joint Company (a továbbiakban: Hoa Phat).

1.8. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(40) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2023. április 1. és 2024. március 31. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kárfelmérés szempontjából releváns tendenciák vizsgálata 2021. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

(41) Az eljárás megindítását követően az egyik exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a figyelembe vett időszakban a 2020-as évet kellene figyelembe venni referenciaévként annak érdekében, hogy teljes mértékben tekintetbe lehessen venni a Covid19-válságból eredő piaci torzulásoknak a melegen hengerelt sík acéltermékek behozatalának alakulására gyakorolt hatását.

(42) A Bizottság megítélése szerint a figyelembe vett időszakot azért nem szabad 2020-ra kiterjeszteni, mert az uniós gazdasági ágazat piacára és teljesítményére komoly hatást gyakoroltak a Covid19-válságnak betudható kivételes körülmények. Ez a kiterjesztés nem járna hozzáadott értékkel. Ezenkívül a figyelembe vett időszak hossza összhangban volt a szokásos vizsgálati gyakorlattal.

(43) Egy másik exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottság, amikor az eljárás megindításakor kiválasztotta a vizsgálati időszakot, kihagyta a vizsgálati időszak vége és az eljárás megindításának időpontja (2024. augusztus 8.) közötti teljes negyedévet, és így a 2020–2023-as teljes évek kizárásával a figyelembe vett időszakot a 2021 és 2024 1. negyedéve közötti időszakra csökkentette.

(44) Ezen exportáló gyártó szerint ez a döntés nem felelt meg az alaprendelet által meghatározott „jogi előírásnak”, mivel referenciaértéknek a 2021-es nem reprezentatív évet választotta, ami torzította a jelentős kár elemzésének eredményét.

(45) A Bizottság ideiglenesen elutasította ezeket az állításokat, mivel először is a Bizottság bevett gyakorlata, és mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy az eljárás megindításának időpontját közvetlenül megelőző legalább hat hónapos időszakra vonatkozó vizsgálati időszakot választ ki ([6]), és a kárfelméréshez a vizsgálati időszakon kívül három naptári évet, nem pedig négy naptári évet vesz figyelembe. Másodszor: a teljes ágazatban – az Unióban és külföldön egyaránt – 2020-ban elszenvedett veszteségek főként a Covid19-válságnak voltak betudhatók, amely gyárak bezárásához vezetett, így világszerte számos acélüzemben leállt a termelés. Amikor a gazdaság 2021-től kezdve elkezdett kilábalni a Covid19-válságból, a vizsgált termék iránti kereslet is helyreállt, ami az árak és a nyereség növekedéséhez vezetett. Tehát a 2020-as év inkább kivételes mélypontot jelent, nem pedig tipikus év volt. Harmadszor: 2021 óta stabilizálódott a kereslet-kínálat, így a Bizottság megfelelőnek ítélte, hogy a figyelembe vett időszak 2021-ben vegye kezdetét. Mindenesetre a Bizottság szokásos gyakorlatával összhangban a Bizottság minden releváns tényezőt elemzett annak érdekében, hogy értékelje az uniós gazdasági ágazat helyzetének figyelembe vett időszakon belüli alakulását.

2. VIZSGÁLT TERMÉK, ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

2.1. Vizsgált termék

(46) A vizsgált terméket egyes vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült síkhengerelt termékek alkotják, tekercsben is (beleértve a „méretre vágott” és a „keskeny szalag” típusú termékeket is), melegen hengerelve, de tovább nem megmunkálva, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélkül (a továbbiakban: vizsgált termék).

A következő termékek nem tartoznak ebbe a termékkörbe:

1. a rozsdamentes acélból és a szemcseorientált szilícium-elektromos acélból készült termékek;

2. a szerszámacélból és gyorsacélból készült termékek;

3. a nem tekercsben lévő, felületükön mintázás nélküli, 10 mm-t meghaladó vastagságú és legalább 600 mm szélességű termékek; valamint

4. a nem tekercsben lévő, felületükön mintázás nélküli, legalább 4,75 mm, de legfeljebb 10 mm vastagságú és legalább 2 050 mm szélességű termékek.

(47) A melegen síkhengerelt acéltermékeket meleghengerléssel állítják elő: e fémalakítási eljárás keretében a felhevített fémet a vastagság csökkentése, illetve az egységes vastagság eléréséhez egy vagy több meleg hengerpár között vezetik át oly módon, hogy mindeközben a fém hőmérséklete nem csökken a fém újrakristályosodási hőmérséklete alá. E termékeket különböző formákban szállíthatják: tekercsben (olajozva vagy nem olajozva, pácolva vagy nem pácolva), méretre vágva (lemez) vagy keskeny szalagként.

(48) A melegen síkhengerelt acéltermékek két fő felhasználási területtel rendelkeznek. Először is elsődleges nyersanyagként szolgálnak többféle, hozzáadott értéket képviselő feldolgozott acéltermék – így a hidegen síkhengerelt és bevont acéltermékek – gyártásához. Másodszor: olyan ipari alapanyagok, amelyeket a végfelhasználók többek között az építőipar (acélcsövek gyártása), hajógyártás, gáztartályok, személygépkocsik, nyomástartó edények és energiavezetékek területén való különféle alkalmazásokra szereznek be.

2.2. Érintett termék

(49) Az érintett termék az Egyiptomból, Indiából, Japánból és Vietnámból (a továbbiakban: érintett országok) származó, jelenleg a 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (TARIC-kód: 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (TARIC-kód: 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (TARIC-kód: 7226 19 10 91, 7226 19 10 95), 7226 91 91 és 7226 91 99 KN-kódok alá tartozó vizsgált termék. Ezeket a KN- és TARIC-kódokat csak tájékoztató jelleggel és a tarifális besorolás esetleges későbbi változásának sérelme nélkül adjuk meg. E vizsgálat hatálya a vizsgált termék fentiekben foglalt meghatározásához igazodik.

([6]) Az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése.

2.3. **Hasonló termék**

(50) A vizsgálat rámutatott arra, hogy a következő termékek azonos alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek, és alapvető felhasználási területeik is megegyeznek:

— az Unióba exportált érintett termék,

— az Egyiptom, India, Japán és Vietnám (érintett országok) belföldi piacán előállított és értékesített vizsgált termék, és

— az uniós gazdasági ágazat által az Unióban előállított és értékesített vizsgált termék.

(51) A Bizottság az eljárás e szakaszában úgy határozott, hogy e termékek ezért az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hasonló termékek.

2.4. **A termékkört érintő állítások**

(52) Az egyik exportáló gyártó (Daido Steel Co. Ltd, a továbbiakban: Daido) a melegen hengerelt sík acéltermékek valamennyi típusának kizárását kérte azon az alapon, hogy azok az iparágban szerszámacélként és gyorsacélként ismertek, még ha nem is felelnek meg a szerszámacél uniós Kombinált Nómenklatúrában (KN) szereplő leírásának. Azt állította, hogy termékei i. a melegen hengerelt sík acéltermékek más típusaihoz képest jelentősen eltérő fizikai, műszaki és kémiai tulajdonságokkal rendelkeznek, ii. eltérő áron, elkülönült értékesítési csatornákon keresztül forgalmazzák őket, és iii. a termékkör meghatározásába bele kell foglalni a rájuk vonatkozó eltérő előírásokat és azok eltérő végső felhasználási módjait.

(53) Az azonos termékkörre vonatkozó korábbi vizsgálatok során a Bizottság az egyes vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült melegen hengerelt sík termékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás termékköréből kizárta a szerszámacélt és a gyorsacélt ([7]). A Bizottság megállapította, hogy az érintett termék egyéb – vagyis nem szerszámacélhoz, illetve gyorsacélhoz tartozó – típusai, valamint a szerszámacél és a gyorsacél között valóban jelentős fizikai és kémiai különbségek vannak. A Bizottság a szóban forgó vizsgálat során megerősíti ezt az értékelést. A Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy a Daido Steel Co. Ltd-nek a melegen hengerelt sík acéltermékek valamennyi típusának kizárására vonatkozó állítása nem elég konkrét. Mindezek alapján a Bizottság nem fogadta el a Daido valamennyi termékének elutasítására vonatkozó állítását, de megerősítette a szerszámacélnak a 2.1. szakaszban foglaltak szerinti kizárását. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a megfelelő KN-kódok használata az importőr felelőssége, amikor az árukat bejelenti a vámhatóságoknak.

([7]) Lásd: a Bizottság (EU) 2017/649 végrehajtási rendelete (2017. április 5.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 92., 2017.4.6., 68. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/649/oj); a Bizottság (EU) 2017/1795 végrehajtási rendelete (2017. október 5.) a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, valamint a Szerbiából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalával kapcsolatos vizsgálat megszüntetéséről (HL L 258., 2017.10.6., 24. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1795/oj); a Bizottság (EU) 2021/1100 végrehajtási rendelete (2021. július 5.) a Törökországból származó egyes vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült melegen hengerelt sík termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 238., 2021.7.6., 32. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1100/oj); a Bizottság (EU) 2017/969 végrehajtási rendelete (2017. június 8.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2017/649 bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 146., 2017.6.9., 17. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/969/oj).

3. **DÖMPING**

3.1. **Egyiptom**

3.1.1. *Rendes érték*

(54) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy az Ezz Steel esetében a belföldi értékesítés teljes volumene reprezentatívnak tekinthető-e. A belföldi értékesítés akkor reprezentatív, ha a hasonló termék független vevők részére belföldi piacon történő belföldi értékesítésének teljes volumene az egyes exportáló gyártók esetében elérte az érintett termék Unióba irányuló kivitel keretében értékesített teljes volumenének legalább 5 %-át a vizsgálati időszak alatt. Ennek alapján megállapítást nyert, hogy a hasonló termék belföldi összértékesítése az Ezz Steel esetében reprezentatív volt.

(55) A Bizottság ezt követően azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek a reprezentatív belföldi értékesítésekkel rendelkező exportáló gyártó esetében azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal.

(56) Ezután a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – az exportáló gyártó esetében megvizsgálta, hogy az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése reprezentatív volt-e. Egy azonos vagy összehasonlítható terméktípus belföldi értékesítései akkor reprezentatívak, ha a terméktípus vizsgálati időszak alatti, független vevők részére végrehajtott belföldi értékesítéseinek teljes volumene eléri a szóban forgó terméktípus Unióba irányuló exportértékesítése teljes volumenének legalább 5 %-át.

(57) A Bizottság megállapította, hogy az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése két terméktípus kivételével reprezentatív volt, amelyek belföldi értékesítése nem érte el az 5 %-ot, és amelyek ezért nem tekinthetők reprezentatívnak. E terméktípusok esetében a Bizottság a rendes értéket az alábbi módszerrel összhangban számította ki.

(58) Ezt követően a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban, annak megállapítása érdekében, hogy a rendes értéket a tényleges belföldi értékesítések alapján szükséges-e meghatározni – minden egyes terméktípus esetében megállapította, hogy a független vevők részére megvalósított belföldi értékesítések mekkora hányada volt nyereséges a vizsgálati időszakban.

(59) Függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e, vagy sem, a rendes értéket az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, ha:

a) a terméktípusnak a számított előállítási költséggel megegyező vagy annál magasabb nettó áron értékesített volumene több mint 80 %-ot képviselt az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül; valamint

b) a terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik az előállítási egységköltséggel vagy magasabb annál.

(60) Ebben az esetben a rendes érték a terméktípusnak a vizsgálati időszakbeli összes belföldi értékesítése során alkalmazott árak súlyozott átlaga.

(61) A rendes értéket az egyes terméktípusok vizsgálati időszak alatti – kizárólag nyereséges – belföldi értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi áraként kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereségesen értékesített volumene az adott típus teljes értékesítési volumenének legfeljebb 80 %-át teszi ki;

b) e terméktípus súlyozott értékesítési átlagára nem éri el a termelési egységköltség súlyozott átlagárát.

(62) A belföldi értékesítés elemzése kimutatta, hogy az összes belföldi értékesítés több mint 80 %-a nyereséges volt, és az értékesítési ár súlyozott átlaga meghaladta a termelési egységköltség súlyozott átlagát. Ennek megfelelően a rendes értéket a vizsgálati időszak alatti belföldi értékesítésekkor alkalmazott árak súlyozott átlaga alapján számították ki.

(63) Azon két terméktípus esetében, amelyet az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében nem értékesítettek reprezentatív mennyiségben a belföldi piacon, a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban számította ki a rendes értéket.

(64) A rendes érték kiszámítása úgy történt, hogy a következő tényezőket hozzáadták az együttműködő exportáló gyártó által gyártott hasonló termék vizsgálati időszakban jellemző átlagos előállítási költségeihez:

a) a hasonló termék szokásos kereskedelmi forgalom keretében bonyolított belföldi értékesítése során a vizsgálati időszak alatt az együttműködő exportáló gyártónál felmerült értékesítési, általános és adminisztratív költségek (a továbbiakban: SGA-költségek) súlyozott átlaga; valamint

b) az együttműködő exportáló gyártónak a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

(65) A belföldi piacon nem reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusok esetében az SGA-költségek súlyozott átlaga és a nyereség hozzáadása az adott terméktípusoknak a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon bonyolított ügyletei alapján történt.

3.1.2. *Exportár*

(66) Az exportáló gyártó az érintett terméket közvetlenül független vevőknek vagy független kereskedőknek exportálta az Unióba, az exportár pedig az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár volt.

3.1.3. *Összehasonlítás*

(67) Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy azonos kereskedelmi szinten végezze el a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítását, és vegye figyelembe az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket. A szóban forgó ügyben a Bizottság úgy határozott, hogy a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát gyártelepi szinten hasonlítja össze. Az alábbiakban részletesebben kifejtettek szerint adott esetben a rendes értéket és az exportárat kiigazította annak érdekében, hogy: i. azokat visszanettósítsa a gyártelepi szintre, valamint ii. figyelembe vegye az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát állítólag és igazoltan befolyásoló tényezők közötti különbségeket.

3.1.3.1. A rendes érték kiigazításai

(68) Annak érdekében, hogy a rendes értéket a gyártelepi szintre nettósítsa, a Bizottság kiigazításokat végzett a következők tekintetében: adott esetben szállítási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási, jutalék- és járulékos költségek.

(69) A Bizottság az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló következő tényezőket vette figyelembe: hitelköltségek és adott esetben banki költségek.

3.1.3.2. Az exportár kiigazításai

(70) Annak érdekében, hogy az exportárat a gyártelepi szintre nettósítsa, a Bizottság kiigazításokat végzett a következők tekintetében: szárazföldi szállítás, tengeri fuvarozás és biztosítás, valamint anyagmozgatás és rakodás.

(71) A Bizottság az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló következő tényezőket vette figyelembe: hitel- és banki költségek.

(72) A vállalat tájékoztatta a Bizottságot a vizsgálati időszak alatt Egyiptomban felmerült valutaátváltási problémákról (lásd a fenti 1.4.3. szakaszt). Tekintettel arra, hogy az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakra vonatkozó auditált beszámolói a párhuzamos piaci átváltási árfolyamon alapultak, az egyiptomi hatóságok által 2023. szeptember 5-én engedélyezett eltérés alapján a számításhoz a párhuzamos átváltási árfolyamot, nem pedig a hivatalos árfolyamot használták. Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének j) pontja úgy rendelkezik, hogy az értékesítés időpontja „rendszerint" a számla kelte, továbbá hogy a szerződés, a megrendelés vagy a megrendelés visszaigazolásának időpontja is figyelembe vehető abban az esetben, ha segítségükkel megfelelőbben meghatározhatók az eladás főbb feltételei. Először is, a Bizottság figyelembe vette az egyiptomi font párhuzamos piaci átváltásiárfolyam-ingadozását, valamint az egyiptomi font értékének az USD-ral és az euróval szembeni általános jelentős csökkenését. Másodszor, a Bizottság figyelembe vette az egyiptomi exportáló gyártó árképzési gyakorlatait, amely szerint az értékesítés lényegi feltételeit az exportértékesítések esetében az adásvételi szerződés időpontjában, nem pedig a számla kibocsátásának napjaként határozták meg. A Bizottság ezért az exportáló gyártó pénzügyi kimutatásaiban szereplő, az adásvételi szerződés időpontjában érvényes havi átváltási árfolyamot használta az exportár USD-ről EGP-re történő átváltásához.

3.1.4. *Dömpingkülönbözet*

(73) A Bizottság az exportáló gyártó esetében az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(74) Ennek alapján az ideiglenes súlyozott átlagos dömpingkülönbözet az exportáló gyártóra vonatkozóan kiszámított, vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve: 12,8 %.

(75) Egyiptom esetében magas az együttműködés szintje, mivel a vizsgálati időszak alatt az Unióba érkező teljes behozatal 100 %-át az együttműködő exportáló gyártó exportja tette ki. Ennek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a nem együttműködő exportáló gyártók dömpingkülönbözetét az egyetlen együttműködő vállalat szintjén állapítja meg.

(76) Az ideiglenes dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következők:

1. táblázat

Dömpingkülönbözetek

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Ezz Steel Company	12,8 %
Az Egyiptomból származó minden más behozatal	12,8 %

3.2. **India**

(77) A mintában szereplő mindkét exportáló gyártó együttműködött. A belföldi piacon a mintában szereplő mindkét exportáló gyártó közvetlenül, valamint kapcsolt kereskedőkön keresztül is értékesítette a hasonló terméket. Az érintett terméket közvetlenül független vevőknek és kapcsolt feleken keresztül exportálták az Unióba.

3.2.1. *Rendes érték*

(78) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság az egyes mintában szereplő exportáló gyártók tekintetében először megvizsgálta, hogy a belföldi értékesítés teljes volumene reprezentatívnak tekinthető-e. A belföldi értékesítés akkor reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a hasonló terméknek a hazai piacon független vevők részére megvalósított értékesítés keretében értékesített teljes volumene legalább 5 %-a volt a vizsgált termék az Unióba történő kivitel keretében értékesített teljes volumenének. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy a hasonló termék belföldi piacon bonyolított összértékesítése a mintában szereplő exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív.

(79) A Bizottság ezt követően azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek a reprezentatív belföldi értékesítésekkel rendelkező exportáló gyártó esetében azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal.

(80) A Bizottság ezután – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal összehasonlítva megvizsgálta, hogy az exportáló gyártók által a saját belföldi piacukon értékesített azonos vagy összehasonlítható terméktípusok reprezentatívak-e. Egy azonos vagy összehasonlítható terméktípus belföldi értékesítései akkor reprezentatívak, ha a terméktípus vizsgálati időszak alatti, független vevők részére végrehajtott belföldi értékesítéseinek teljes volumene eléri a szóban forgó terméktípus Unióba irányuló exportértékesítése teljes volumenének legalább 5 %-át.

(81) A Bizottság megállapította, hogy az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése az AMNSIL két terméktípusa és a JSW csoport három terméktípusa kivételével reprezentatív volt, amelyek esetében nem történt belföldi értékesítés, vagy belföldi értékesítésük nem érte el az 5 %-ot, és amelyek ezért nem tekinthetők reprezentatívnak. Amennyiben a hasonló termék valamely terméktípusát belföldön nem értékesítették, a Bizottság képezte a rendes értéket, mivel az említett terméktípus esetében a mintában szereplő másik gyártó belföldi értékesítési ára nem állt rendelkezésre. E termék belföldi áraira vonatkozóan nem álltak rendelkezésre más források. E terméktípusok esetében a Bizottság a rendes értéket az alábbi módszerrel összhangban számította ki.

(82) A Bizottság ezt követően valamennyi terméktípus esetében meghatározta a belföldi piacon, független vevők részére végrehajtott nyereséges értékesítések vizsgálati időszak alatti részarányát – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban – annak megállapítása céljából, hogy a rendes érték kiszámítását a tényleges belföldi értékesítések alapján végezze-e el.

(83) A Bizottság a mintában szereplő egyes exportáló gyártók előállítási költségét kiigazította az úgynevezett „nem termelési költségekkel". Ezek olyan költségek voltak, amelyeket a mintában szereplő exportáló gyártók nem termelési költségeknek tekintettek, és következésképpen nem rendeltek hozzá az előállítási költségekhez. A Bizottság megállapította, hogy ezek a költségek – még ha nincsenek is hozzárendelve – a vizsgált termék előállításával kapcsolatos költségek voltak.

(84) A mintában szereplő valamennyi exportáló gyártó részben az indiai piacon, részben pedig kötött bányáiból szerezte be a vasércet. A bányászati tevékenységgel kapcsolatos szerződéses kötelezettségek teljesítése érdekében a mintában szereplő exportáló gyártók veszteségesen értékesítették a vasércet, hogy elkerüljék a bírságok megfizetését vagy csökkentsék azokat. A vasércértékesítés kacsán felmerült veszteséget a Bizottság beszerzési költségnek tekintette, következésképpen az előállítási költséghez rendelte hozzá.

(85) Függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e, vagy sem, a rendes értéket az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, ha:

a) a terméktípusnak a számított előállítási költséggel megegyező vagy annál magasabb nettó áron értékesített volumene több mint 80 %-ot képviselt az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül; valamint

b) e terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik a termelési egységköltség súlyozott átlagárával, vagy meghaladja azt.

(86) Ebben az esetben a rendes érték a terméktípusnak a vizsgálati időszakbeli összes belföldi értékesítése során alkalmazott árak súlyozott átlaga.

(87) A rendes értéket az egyes terméktípusok vizsgálati időszak alatti – kizárólag nyereséges – belföldi értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi áraként kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereségesen értékesített volumene az adott típus teljes értékesítési volumenének legfeljebb 80 %-át teszi ki; vagy

b) e terméktípus súlyozott értékesítési átlagára nem éri el a termelési egységköltség súlyozott átlagárát.

(88) Ha egy terméktípust az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének első mondata értelmében nem értékesítettek reprezentatív mennyiségben vagy egyáltalán nem értékesítettek a belföldi piacon, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban képezte.

(89) A Bizottság a terméstípusonkénti rendes értéket úgy képezte, hogy a következő tényezőket hozzáadta a vizsgált exportáló gyártók által gyártott hasonló termék vizsgálati időszakban jellemző előállítási költségeihez:

a) a vizsgált exportáló gyártóknál a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítése során felmerült értékesítési, általános és igazgatási (SGA) költségek súlyozott átlaga; valamint

b) a vizsgált exportáló gyártóknak a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

(90) A belföldi piacon nem reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusok esetében az SGA-költségek súlyozott átlaga és a nyereség hozzáadása az adott terméktípusoknak a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon bonyolított ügyletei alapján történt. A belföldi piacon egyáltalán nem értékesített terméktípusok esetében, valamint ha a szokásos kereskedelmi forgalom keretében végzett értékesítés nem állapítható meg, az SGA-költségek súlyozott átlagát, valamint a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon bonyolított összes ügyletből származó nyereséget adta hozzá.

3.2.2. *Exportár*

(91) A mintában szereplő exportáló gyártók az Unióba vagy közvetlenül független vevőknek, vagy velük kapcsolatban álló kereskedőkön keresztül exportáltak.

(92) Ha az exportáló gyártó az érintett terméket közvetlenül uniós független vevőknek exportálta, akkor az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló exportra értékesített érintett termékért ténylegesen megfizetett vagy megfizetendő ár volt.

(93) A közvetlen értékesítésen kívül a mintában szereplő exportáló gyártók egyike az érintett terméket kapcsolt feleknek is értékesítette az Unióban, amelyek ezt követően elvégezték az érintett termék további feldolgozását. Az exportár megállapítása ezen értékesítések esetében is az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban történt, mivel a Bizottság ellenőrizhette, hogy a kapcsolt felek között alkalmazott árak a szokásos piaci feltételeknek megfelelőek voltak.

3.2.3. *Összehasonlítás*

(94) Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy azonos kereskedelmi szinten végezze el a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítását, és vegye figyelembe az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket. A szóban forgó ügyben a Bizottság úgy határozott, hogy a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát gyártelepi szinten hasonlítja össze. Az alábbiakban részletesebben kifejtettek szerint adott esetben a rendes értéket és az exportárat kiigazította annak érdekében, hogy: i. azokat visszanettósítsa a gyártelepi szintre, valamint ii. figyelembe vegye az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát állítólag és igazoltan befolyásoló tényezők közötti különbségeket.

3.2.3.1. A rendes érték kiigazításai

(95) Annak érdekében, hogy a rendes értéket a gyártelepi szintre nettósítsa, a Bizottság kiigazításokat végzett a következők tekintetében: szárazföldi szállítás és biztosítás, valamint anyagmozgatás és rakodás.

(96) A Bizottság az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló következő tényezőket vette figyelembe: hitelköltségek és csomagolási költségek.

3.2.3.2. Az exportár kiigazításai

(97) Annak érdekében, hogy az exportárat a gyártelepi szintre nettósítsa, a Bizottság kiigazításokat végzett a következők tekintetében: szárazföldi szállítás, tengeri fuvarozás és biztosítás, valamint anyagmozgatás és rakodás.

(98) A Bizottság az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló következő tényezőket vette figyelembe: hitelköltségek, jutalékok és banki költségek.

(99) A mintában szereplő összes exportáló gyártó vámvisszatérítés utáni kiigazítás iránti kérelmet nyújtott be az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja alapján. Érvelésük szerint egyes nyersanyagok esetében a vám-visszatérítési rendszer megléte azt feltételezné, hogy az exportértékesítéssel szemben minden belföldi értékesítést közvetett adó terhel. Az exportáló gyártók ugyanakkor nem tudták bizonyítani azt, hogy a vám-visszatérítési rendszer megléte önmagában érintené az árak összehasonlíthatóságát. Az exportáló gyártók nem tudták bizonyítani, hogy a vámvisszatérítés összegét figyelembe vették az eladási árban. A Bizottság ezért ezt a kérelmet nem fogadhatta el.

(100) A mintában szereplő egyik exportáló gyártó az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontja alapján a gyártóüzem és az ország különböző raktárai közötti szállítási költségekkel kapcsolatban nyújtott be kérelmet. Az exportáló gyártó ugyanakkor nem tudta bizonyítani azt, hogy a szállítási többletköltség befolyásolja-e az árak összehasonlíthatóságát. Az exportáló gyártó nem tudta bizonyítani, hogy a szállítási többletköltség befolyásolta az eladási árat. A Bizottság ezért ezt a kérelmet nem fogadhatta el.

3.2.4. *Dömping*

(101) A mintában szereplő exportáló gyártók esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(102) Ennek alapján a dömpingkülönbözet súlyozott átlaga a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a mintában szereplő két exportáló gyártó esetében 0,77 % és 1,76 %, azaz az exportár 2 %-a alatt volt, ami az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott de minimis küszöbérték. Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az egész országra vonatkozó dömpingkülönbözet szintén a minimális küszöbérték alatt volt. Ilyen körülmények között a Bizottság az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésével összhangban meg kívánja szüntetni az érintett termék Indiából származó behozatalára vonatkozó jelenlegi eljárást.

(103) A Bizottság felkéri az érdekelt feleket, hogy e rendelet közzétételétől számított 15 napon belül tegyék meg észrevételeiket a Bizottság azon szándékával kapcsolatban, hogy Indiával szemben megszünteti az eljárást.

3.3. **Japán**

3.3.1. *Rendes érték*

(104) A rendes érték kiszámításához az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók esetében reprezentatív-e a teljes belföldi értékesítés volumene. A belföldi értékesítés reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldi piacon a független vevők részére értékesített hasonló termék teljes volumene az adott exportáló gyártó esetében legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített érintett termék teljes volumenének 5 %-a volt. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy a hasonló termék belföldi piacon bonyolított összértékesítése az exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív.

(105) A Bizottság ezt követően azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek a reprezentatív belföldi értékesítésekkel rendelkező exportáló gyártók esetében azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal.

(106) A Bizottság ezután – az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően – megvizsgálta, hogy az Unióba irányuló exportra értékesített egyes terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok esetében a mintába felvett exportáló gyártók belföldi értékesítése reprezentatív volt-e. Egy terméktípus belföldi értékesítése reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldön a független vevők részére értékesített terméktípus teljes volumene legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített azonos vagy összehasonlítható terméktípus teljes volumenének 5 %-a volt.

(107) A Bizottság megállapította, hogy az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése a Tokyo Steel négy terméktípusa és a Nippon Steel két terméktípusa kivételével reprezentatív volt, amelyek esetében nem történt belföldi értékesítés, vagy belföldi értékesítésük nem érte el az 5 %-ot, és amelyek ezért nem tekinthetők reprezentatívnak. Amennyiben a hasonló termék valamely terméktípusát belföldön nem értékesítették, a Bizottság képezte a rendes értéket, mivel a mintában szereplő másik gyártó belföldi értékesítési árát nem lehetett érdemben nyilvánosságra hozni az adott gyártóval kötött titoktartási megállapodás megsértése nélkül. A Bizottság nem talált egyéb információt e termékek árával kapcsolatban. E nem reprezentatív terméktípusok esetében a Bizottság a rendes értéket az alábbi módszerrel összhangban számította ki.

(108) Ezt követően a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban, annak megállapítása érdekében, hogy a rendes értéket a tényleges belföldi értékesítések alapján szükséges-e meghatározni – minden egyes terméktípus esetében megállapította, hogy a független vevők részére megvalósított belföldi értékesítések mekkora hányada volt nyereséges a vizsgálati időszakban.

(109) Függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e, vagy sem, a rendes értéket az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, ha:

a) a terméktípusnak a számított előállítási költséggel megegyező vagy annál magasabb nettó áron értékesített volumene több mint 80 %-ot képviselt az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül; valamint

b) e terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik a gyártási egységköltség súlyozott átlagárával, vagy meghaladja azt.

(110) Ebben az esetben a rendes érték a terméktípusnak a vizsgálati időszakbeli összes belföldi értékesítése során alkalmazott árak súlyozott átlaga.

(111) A rendes értéket az egyes terméktípusok vizsgálati időszak alatti – kizárólag nyereséges – belföldi értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi áraként kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereségesen értékesített volumene legfeljebb 80 %-ot képvisel az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül: vagy

b) e terméktípus súlyozott értékesítési átlagára nem éri el a termelési egységköltség súlyozott átlagárát.

(112) A belföldi értékesítés elemzése kimutatta, hogy a mintában szereplő mindkét exportáló gyártó esetében néhány terméktípus vizsgálati időszak alatt nyereségesen értékesített volumene az adott típus teljes értékesítési volumenének kevesebb mint 80 %-át tette ki. Ennek megfelelően e terméktípusok esetében a rendes értéket kizárólag a nyereséges értékesítések súlyozott átlagaként számították ki. Minden egyéb terméktípus esetében a (109) preambulumbekezdésben felvázolt forgatókönyv volt alkalmazandó, és a rendes értéket a vizsgálati időszak alatti összes belföldi értékesítés árainak súlyozott átlagaként számították ki.

(113) A mintában szereplő exportáló gyártók terméktípusai esetében, amelyeknél a szokásos kereskedelmi forgalom keretében nem vagy csak elégtelen mennyiségben értékesítették a hasonló termék valamely terméktípusát, vagy a belföldi piacon nem értékesítettek valamely terméktípust reprezentatív mennyiségben, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdése alapján képezte.

(114) A Bizottság a rendes értéket úgy képezte, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók által a vizsgálati időszakban előállított hasonló termék átlagos előállítási költségét megnövelte a következőkkel:

a) a két vizsgált exportáló gyártónál a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítése során felmerült értékesítési, általános és igazgatási (SGA) költségek súlyozott átlaga; valamint

b) a két exportáló gyártónak a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

(115) A belföldi piacon nem reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusok esetében az SGA-költségek súlyozott átlaga és a nyereség hozzáadása az adott terméktípusoknak a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon bonyolított ügyletei alapján történt. Amennyiben a hasonló termék valamely terméktípusát belföldön nem értékesítették, a Bizottság képezte a rendes értéket, mivel a mintában szereplő másik gyártó belföldi értékesítési árát nem lehetett érdemben nyilvánosságra hozni az adott gyártóval kötött titoktartási megállapodás megsértése nélkül.

(116) A Bizottság megjegyzi, hogy tekintettel a Nippon Steel egyik belföldi kereskedőjére vonatkozóan benyújtott információk néhány hiányosságára, valamint az érintett belföldi értékesítések korlátozott volumenére, a Bizottság úgy döntött, hogy a Nippon Steeltől és a vele kapcsolatban álló más vállalatoktól származó információkat használja az említett belföldi kereskedő referenciájaként a rendes érték megállapításához. A vonatkozó adatok és magyarázatok érzékeny jellege miatt a további részleteket egyedi tájékoztatóban bocsátották a Nippon Steel rendelkezésére.

3.3.2. *Exportár*

(117) A Nippon Steel vagy közvetlenül független vevőknek, vagy importőrként eljáró kapcsolt vállalatokon keresztül exportált az Unióba, míg a Tokyo Steel csak közvetlenül független vevőknek exportált az Unióba.

(118) Ha az exportáló gyártó az érintett terméket közvetlenül uniós független vevőknek exportálta, akkor az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló exportra értékesített érintett termékért ténylegesen megfizetett vagy megfizetendő ár volt.

(119) Amikor az exportáló gyártó vele kapcsolatban álló, importőrként eljáró vállalatokon keresztül exportálta az érintett terméket az Unióba, az exportár megállapítása az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban, a behozott terméknek az Unióban a független vevők részére történő első viszonteladásakor alkalmazott ár alapján történt. Ebben az esetben a Bizottság az árat a behozatal és a viszonteladás között viselt összes költséggel – köztük az SGA-költségekkel –, valamint az elért nyereséggel kiigazította.

3.3.3. *Összehasonlítás*

(120) Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy azonos kereskedelmi szinten végezze el a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítását, és vegye figyelembe az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket. A szóban forgó ügyben a Bizottság úgy határozott, hogy a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát gyártelepi szinten hasonlítja össze. Az alábbiakban részletesebben kifejtettek szerint adott esetben a rendes értéket és az exportárat kiigazította annak érdekében, hogy: i. azokat visszanettósítsa a gyártelepi szintre, valamint ii. figyelembe vegye az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát állítólag és igazoltan befolyásoló tényezők közötti különbségeket.

3.3.3.1. A rendes érték kiigazításai

(121) Annak érdekében, hogy a rendes értéket a gyártelepi szintre nettósítsa, a Bizottság kiigazításokat végzett a következők tekintetében: szárazföldi szállítás; tengeri szállítás és biztosítás; anyagmozgatási, rakodási és járulékos költségek; valamint csomagolás.

(122) A Bizottság az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló következő tényezőket vette figyelembe: hitelköltségek, bankköltségek, engedmények és kedvezmények (rabatt), eladás utáni költségek, és jutalékok.

3.3.3.2. Az exportár kiigazításai

(123) Annak érdekében, hogy az exportárat a gyártelepi szintre nettósítsa, a Bizottság kiigazításokat végzett a következők tekintetében: szárazföldi szállítás; tengeri szállítás és biztosítás; anyagmozgatási, rakodási és járulékos költségek; csomagolás; valamint védővámok.

(124) A Bizottság az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló következő tényezőket vette figyelembe: hitelköltségek, bankköltségek, engedmények, eladás utáni költségek, és jutalékok.

(125) A Nippon Steel további kiigazítást kért a különböző ágazatokba irányuló értékesítések közötti állítólagos árkülönbség figyelembevétele érdekében, tekintve, hogy az árak az egyik ágazatban („A” ágazat) átlagosan jóval magasabbak, mint a másikban („B” ágazat). A javasolt kiigazítás a belföldi piacon történő összes értékesítés tekintetében a két ágazat között megfigyelhető átlagos árkülönbségen alapulna anélkül, hogy különbséget tenne az értékesítési időszak, a terméktípus, illetve a vevő kapcsolt vagy független jellege között. Az ebből eredő, jen/tonnában kifejezett teljes árkülönbséget úgy vonnák le az értékesítési árból, hogy ezt az árkülönbséget megszoroznák az „A” ágazatnak eladott ügyletenkénti mennyiséggel. A helyszíni ellenőrzés során a Nippon Steel általános információkkal szolgált arról, hogy miért van rendszerint árkülönbség a két ágazat között.

(126) A vállalat azonban a) nem tudta számszerűsíteni az árkülönbség mögöttes elemeit, és csak átfogó árkülönbséget mutatott ki (az „A” ágazat felé felszámított teljes átlagárból levonta a „B” ágazat felé a vizsgálati időszak alatt felszámított teljes átlagárat); b) nem tudott az árkülönbséget termékenként vagy vevőnként ismertető külön dokumentumot benyújtani; c) nem tudott magyarázattal szolgálni arra, hogy miként lehetséges, hogy – a Nippon Steel állítása szerint – ugyan egyes ügyletek esetében a terméktípusonkénti ár az „A” ágazat esetében volt magasabb, más ügyletek esetében viszont valójában a „B” ágazat esetében volt magasabb.

(127) Ezenkívül a két ágazatba irányuló, terméktípusonkénti értékesítések közötti árkülönbség havi szinten és a vizsgálati időszak egésze alatt egyaránt következetlen volt, és a negatív kétszámjegyű százaléktól a pozitív kétszámjegyű százalékig terjedt. Ezenkívül a két ágazat közötti árkülönbség hónapról hónapra eltérhet. Például az egyik terméktípus esetében a Bizottság megállapította, hogy az „A” ágazatban alkalmazott árak ugyan az egyik hónapban magasabbak, de a következőben alacsonyabbak, majd az azt követő hónapban ismét magasabbak voltak, mint a „B” ágazatban.

(128) Végezetül, bár a Nippon Steel exportáló gyártó szolgáltatott információkat a két különböző ágazatba irányuló értékesítésekről, a Bizottság egyik kapcsolt jogalanytól sem kapott ilyen információkat. Ennélfogva a fent említett kérdéseken kívül nem lehetett elemezni a kapcsolt jogalanyok szintjén jelentkező állítólagos árkülönbséget, valamint a független vevőknek a belföldi piacon felszámított végső értékesítési árra gyakorolt hatást.

(129) A fenti okok miatt a Bizottság elutasította a Nippon Steel kiigazítás iránti kérelmét.

3.3.4. *Dömpingkülönbözet*

(130) A mintában szereplő exportáló gyártók esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(131) Mindezek alapján az ideiglenes súlyozott átlagos dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő értékekre adódtak:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Nippon Steel Corporation	42,5 %
Tokyo Steel Co. Ltd	6,9 %

(132) A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a Bizottság a dömpingkülönbözet súlyozott átlagát az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdése alapján számította ki.

(133) Ennek alapján a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók ideiglenes dömpingkülönbözete 32,9 %.

(134) A Japánban működő összes többi exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban, a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Ennek érdekében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók együttműködésének szintjét. Az együttműködés szintje az együttműködő exportáló gyártók Unióba irányuló exportvolumene a vizsgálati időszakban, elosztva a vizsgálati időszakban az érintett országból az Unióba érkező, az Eurostat statisztikai adatai alapján megállapított teljes importvolumennel.

(135) Ebben az esetben az együttműködés szintje magas, mivel a vizsgálati időszak alatt az Unióba érkező teljes behozatal 100 %-át az együttműködő exportáló gyártók exportja tette ki. Ennek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a nem együttműködő exportáló gyártók dömpingkülönbözetét a mintában szereplő, együttműködő vállalatok közül a legnagyobb dömpingkülönbözetű vállalat dömpingkülönbözetének szintjén állapítja meg.

(136) Az ideiglenes dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következők:

2. táblázat

Dömpingkülönbözetek

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Nippon Steel Corporation	42,5 %
Tokyo Steel Co. Ltd	6,9 %
Egyéb együttműködő vállalatok: — Daido Steel Co., Ltd — JFE Steel Corporation	32,9 %
A Japánból származó minden más behozatal	42,5 %

3.4. **Vietnám**

3.4.1. *Rendes érték*

(137) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy az egyes együttműködő exportáló gyártók (Formosa és Hoa Phat) esetében a belföldi értékesítés teljes volumene reprezentatívnak tekinthető-e. A belföldi értékesítés reprezentatív, ha a vizsgálati időszakban a belföldi piacon a független vevők részére értékesített hasonló termék teljes volumene az adott exportáló gyártó esetében legalább az Unióba irányuló export keretében értékesített érintett termék teljes volumenének 5 %-a volt. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy a hasonló termék belföldi piacon bonyolított összértékesítése a Formosa és a Hoa Phat esetében reprezentatív.

(138) A Bizottság ezt követően azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek a reprezentatív belföldi értékesítésekkel rendelkező exportáló gyártók esetében azonosak vagy összehasonlíthatóak voltak az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített terméktípusokkal.

(139) Ezután a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban – az együttműködő exportáló gyártó mindegyike esetében megvizsgálta, hogy az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése reprezentatív volt-e. Egy terméktípus belföldi értékesítései akkor reprezentatívak, ha a terméktípus vizsgálati időszak alatti, független vevők részére végrehajtott belföldi értékesítéseinek teljes volumene eléri az azonos vagy összehasonlítható terméktípus Unióba irányuló exportértékesítése teljes volumenének legalább 5 %-át.

(140) A Bizottság a Formosa esetében megállapította, hogy az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése reprezentatív volt. A Bizottság a Hoa Phat esetében megállapította, hogy az Unióba irányuló export keretében értékesített terméktípusokkal azonos vagy összehasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése két terméktípus kivételével reprezentatív volt, amelyek esetében nem történt belföldi értékesítés, vagy belföldi értékesítésük nem érte el az 5 %-ot, és amelyek ezért nem tekinthetők reprezentatívnak. Amennyiben a hasonló termék valamely terméktípusát belföldön nem értékesítették, a Bizottság képezte a rendes értéket, mivel a mintában szereplő másik gyártó belföldi értékesítési árát nem lehetett érdemben nyilvánosságra hozni az adott gyártóval kötött titoktartási megállapodás megsértése nélkül. A Bizottság nem talált egyéb információt e termékek árával kapcsolatban. E terméktípusok esetében a Bizottság a rendes értéket az e szakaszban ismertetett módszerrel összhangban számította ki.

(141) Ezt követően a Bizottság – az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdésével összhangban, annak megállapítása érdekében, hogy a rendes értéket a tényleges belföldi értékesítések alapján szükséges-e meghatározni – minden egyes terméktípus esetében megállapította, hogy a független vevők részére megvalósított belföldi értékesítések mekkora hányada volt nyereséges a vizsgálati időszakban.

(142) Függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek-e, vagy sem, a rendes értéket az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján kell meghatározni, ha:

a) a terméktípusnak a számított előállítási költséggel megegyező vagy annál magasabb nettó áron értékesített volumene több mint 80 %-ot képviselt az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül; valamint

b) a terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik az előállítási egységköltséggel vagy magasabb annál.

(143) Ebben az esetben a rendes érték a terméktípusnak a vizsgálati időszakbeli összes belföldi értékesítése során alkalmazott árak súlyozott átlaga.

(144) A rendes értéket az egyes terméktípusok vizsgálati időszak alatti – kizárólag nyereséges – belföldi értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi áraként kell meghatározni, amennyiben:

a) a terméktípus nyereségesen értékesített volumene legfeljebb 80 %-ot képvisel az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül: vagy

b) e terméktípus súlyozott értékesítési átlagára nem éri el a termelési egységköltség súlyozott átlagárát.

(145) A belföldi értékesítés elemzése kimutatta, hogy a Formosa esetében az összes terméktípus vizsgálati időszak alatt nyereségesen értékesített volumene az adott típus teljes értékesítési volumenének kevesebb mint 80 %-át tette ki. Ennek megfelelően e terméktípusok esetében a rendes értéket kizárólag a nyereséges értékesítések súlyozott átlagaként számították ki.

(146) A Hoa Phat esetében a terméktípusoknak a számított előállítási költséggel megegyező vagy annál magasabb nettó áron értékesített volumene több mint 80 %-ot képviselt az adott terméktípus teljes értékesítési volumenén belül; valamint a terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezett az előállítási egységköltséggel vagy magasabb volt annál. Ennek megfelelően a rendes értéket a vizsgálati időszak alatti belföldi értékesítésekkor alkalmazott árak súlyozott átlaga alapján számították ki.

(147) A Formosa és a Hoa Phat azon terméktípusai esetében, amelyeknél a szokásos kereskedelmi forgalom keretében az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében nem vagy csak elégtelen mennyiségben értékesítették a hasonló termék valamely terméktípusát, vagy a belföldi piacon nem értékesítettek valamely terméktípust reprezentatív mennyiségben, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdése alapján képezte, mivel a mintában szereplő másik gyártó adott terméktípusra vonatkozó belföldi értékesítési árát nem lehetett érdemi módon, az adott gyártóval kötött titoktartási megállapodás megsértése nélkül nyilvánosságra hozni. A Bizottság nem talált egyéb információt e termékek árával kapcsolatban.

(148) A rendes érték kiszámítása úgy történt, hogy a következő tényezőket hozzáadták a Formosa és a Hoa Phat által gyártott hasonló termék vizsgálati időszakban jellemző átlagos előállítási költségeihez:

a) a hasonló termék szokásos kereskedelmi forgalom keretében bonyolított belföldi értékesítése során a vizsgálati időszak alatt az együttműködő exportáló gyártóknál felmerült értékesítési, általános és adminisztratív költségek (a továbbiakban: SGA-költségek) súlyozott átlaga; valamint

b) az együttműködő exportáló gyártóknak a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

(149) A belföldi piacon nem reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusok esetében az SGA-költségek súlyozott átlaga és a nyereség hozzáadása az adott terméktípusoknak a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon bonyolított ügyletei alapján történt. A belföldi piacon egyáltalán nem értékesített terméktípusok esetében az SGA-költségek súlyozott átlaga és a nyereség hozzáadása a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon bonyolított összes ügylet alapján történt.

3.4.2. *Exportár*

(150) Az együttműködő exportáló gyártók közvetlenül független vevőknek vagy valamely harmadik országban székhellyel rendelkező kapcsolt kereskedőn keresztül exportáltak az Unióba.

(151) Az exportár tehát az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár volt.

3.4.3. *Összehasonlítás*

(152) Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy azonos kereskedelmi szinten végezze el a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítását, és vegye figyelembe az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket. A szóban forgó ügyben a Bizottság úgy határozott, hogy a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát gyártelepi szinten hasonlítja össze. Az alábbiakban részletesebben kifejtettek szerint adott esetben a rendes értéket és az exportárat kiigazította annak érdekében, hogy: i. azokat visszanettósítsa a gyártelepi szintre, valamint ii. figyelembe vegye az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát állítólag és igazoltan befolyásoló tényezők közötti különbségeket.

3.4.3.1. A rendes érték kiigazításai

(153) Annak érdekében, hogy a rendes értéket a gyártelepi szintre nettósítsa, a Bizottság kiigazításokat végzett a következők tekintetében: szárazföldi szállítás, tengeri fuvarozás és biztosítás, valamint anyagmozgatás és rakodás.

(154) A Bizottság az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló következő tényezőket vette figyelembe: hitel- és banki költségek.

3.4.3.2. Az exportár kiigazításai

(155) Annak érdekében, hogy az exportárat a gyártelepi szintre nettósítsa, a Bizottság kiigazításokat végzett a következők tekintetében: szárazföldi szállítás, tengeri fuvarozás és biztosítás, valamint anyagmozgatás és rakodás.

(156) A Bizottság az árakat, illetve az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló következő tényezőket vette figyelembe: hitel- és banki költségek.

3.4.4. *Dömpingkülönbözetek*

(157) Az együttműködő exportáló gyártók esetében a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban összehasonlította a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó rendes értékek súlyozott átlagát az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.

(158) Mindezek alapján az ideiglenes súlyozott átlagos dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő értékekre adódtak:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Formosa Ha Tinh Steel Corporation	12,1 %
Hoa Phat Dung Quat Steel Joint Company	0 %

(159) A Vietnámban működő összes többi exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban, a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Ennek érdekében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók együttműködésének szintjét. Az együttműködés szintje az együttműködő exportáló gyártók Unióba irányuló exportvolumene az érintett országból a vizsgálati időszakban az Unióba érkező – a panasz és a vietnámi kormány által szolgáltatott információk alapján megállapított – teljes behozatal arányában kifejezve.

(160) Ebben az esetben az együttműködés szintje magas, mivel a vizsgálati időszak alatt az Unióba érkező teljes behozatalnak csaknem 100 %-át az együttműködő exportáló gyártók exportja tette ki. Ennek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy az összes többi behozatal dömpingkülönbözetét a Formosa szintjén állapítja meg.

(161) Az ideiglenes dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következők:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Formosa Ha Tinh Steel Corporation	12,1 %
Hoa Phat Dung Quat Steel Joint Company	0 %
A Vietnámból származó minden más behozatal	12,1 %

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása

(162) Az Unión belül 15 vállalat szolgáltatott termelési és értékesítési adatokat a legitimációs szakaszban, és jelezte, hogy a vizsgálati időszak alatt gyártotta a hasonló terméket. A panaszból rendelkezésre álló információk alapján e 15 vállalat a hasonló termék uniós termelésének mintegy 86 %-át adja.

(163) A vizsgálati időszak alatt a szóban forgó 15 vállalat mellett még hét másik vállalat foglalkozott a hasonló termék gyártásával.

(164) A vizsgálati időszak alatt a teljes uniós termelés megközelítőleg 59,1 millió tonna volt. Ezt az adatot a Bizottság az uniós gazdasági ágazatról rendelkezésre álló összes információ, így például a panaszostól és az összes ismert uniós gyártótól származó információk alapján állapította meg.

(165) Amint azt a (28) preambulumbekezdés megemlíti, a Bizottság három uniós gyártót vett fel a mintába; e gyártók a hasonló termék teljes uniós termelésének mintegy 34 %-át és a hasonló termék becsült teljes uniós értékesítésének mintegy 35 %-át képviselték.

(166) Az uniós össztermelést előállító uniós gyártók alkotják az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „uniós gazdasági ágazatot” (a továbbiakban: uniós gazdasági ágazat).

(167) Az uniós gyártók üzleti modellje és vertikális integrációjuk foka eltér. Mindazonáltal az uniós gazdasági ágazatot összességében magas fokú vertikális integrációval rendelkező gazdasági ágazatként lehet jellemezni, mivel megállapítást nyert, hogy az uniós gyártók egyidejűleg a hasonló terméket az importőröknek és a felhasználóknak, valamint ugyanazon független importőrök, felhasználók és acélipari szolgáltató központok versenytársainak is szállítják, amint az a (302) preambulumbekezdésben szerepel.

4.2. Uniós felhasználás

(168) A (46) preambulumbekezdésben említett módon az vizsgált termék több KN-kód, egyebek mellett bizonyos ex kódok alá tartozik. Az uniós felhasználás alulbecslésének elkerülése érdekében, illetve tekintettel e kódoknak a teljes felhasználásra gyakorolt nyilvánvalóan elhanyagolható hatására, az uniós felhasználás számítása az ex KN-kódok behozatali volumenét teljeskörűen figyelembe veszi.

(169) Mivel az uniós gazdasági ágazat jobbára vertikálisan integrált, a vizsgált termék pedig többféle, hozzáadott értéket képviselő feldolgozóipari termék – többek között a hidegen hengerelt termékek, tűzihorganyzott tekercsek, melegen hengerelt acéllemezek és -szalagok, valamint méretre vágott vagy bevont melegen hengerelt lemezek – gyártásának elsődleges nyersanyagaként szolgál, a belső és a szabadpiaci felhasználást külön elemezték.

(170) A belső és a szabadpiaci felhasználás közötti különbségtétel azért releváns a kárelemzés szempontjából, mert a belső felhasználásra szánt termékek nem állnak közvetlen versenyben a behozatallal, a transzferárakat pedig különféle árpolitikák mentén a csoportokon belül rögzítik. Ezzel szemben a szabadpiacra szánt termelés közvetlen versenyben áll a vizsgált termék behozatalával, és az árak szabadpiaci árak.

(171) Az uniós gazdasági ágazatról alkotott lehetőleg legteljesebb kép érdekében a Bizottság adatokat gyűjtött a hasonló termékkel kapcsolatos teljes tevékenységre vonatkozóan és meghatározta, hogy a termelést belső felhasználásra vagy a szabadpiacra szánták-e.

4.2.1. *Belső felhasználás az uniós piacon (tonna)*

(172) A Bizottság az uniós belső felhasználást az Unióban működő összes ismert gyártó általi belső felhasználás és az uniós piacon általuk végzett kötött értékesítés alapján állapította meg. Ezek alapján az uniós belső felhasználás a következőképpen alakult:

3. táblázat

Belső felhasználás az uniós piacon (tonna)

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Belső felhasználás	39 224 645	33 094 190	33 000 256	33 143 141
Index (2021 = 100)	*100*	*84*	*84*	*84*

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza.

(173) Megállapítást nyert, hogy a melegen síkhengerelt termékek uniós termelésének 56,1 %-a a kötött piacra irányul, míg a fennmaradó 43,9 %-ot szabadpiaci feltételek mellett értékesítik.

(174) A figyelembe vett időszak alatt az uniós belső felhasználás az uniós piacon mintegy 16 %-kal csökkent. Ez a csökkenés főként annak tudható be, hogy a kötött piacokon csökkent a kereslet, ideértve a többek között a gépjárműipar és az építőipar számára gyártott alkatrészeket is.

(175) Az egyik exportáló gyártó azzal érvelt, hogy figyelembe kell venni a belső felhasználás (azaz a vizsgált termék további feldolgozására irányuló, számlázás és szabadpiacra való belépés nélküli belső transzferek, valamint „a kapcsolt vállalatokkal további feldolgozás céljából folytatott, nem szokásos piaci feltételek szerint lebonyolított kötött értékesítések") melegen hengerelt sík acéltermékek teljes termelésén belüli részarányát. Ezen exportáló gyártó véleménye szerint ez jelentős hatással lenne a kár végleges meghatározására, különösen mivel eltérő megközelítést alkalmaztak a foglalkoztatási tendenciák vagy a jövedelmezőségi különbözetek tekintetében.

(176) Az egyik felhasználó azzal érvelt, hogy a melegen hengerelt sík acéltermékek több uniós gyártója vertikálisan integrált, és esetükben a hasonló termék belső felhasználása és kötött értékesítése a teljes termelés mintegy 50 %-át teszi ki, sőt az uniós gyártók uniós (szabadpiaci) felhasználásban képviselt részesedése több mint 70 %-ot tesz ki.

(177) A Bizottság alaposan megvizsgálta a „belső felhasználás" és a „kötött értékesítés" kérdését, amely rendkívül lényeges a szóban forgó vizsgálat szempontjából. A Bizottság a kárfelmérésében külön vette figyelembe a szabadpiaci és a kötött értékesítéseket.

(178) A Bizottság megjegyzi, hogy bár egyes uniós gyártóknak vannak olyan kapcsolt vállalatai, amelyek a hasonló terméket forgalmazzák vagy feldolgozzák, az e kapcsolt vállalkozásoknak történő értékesítéseiket is a szokásos piaci feltételek szerint végzik, és hogy ezek a kapcsolt vállalkozások valamennyi beszállítótól vásárolhatnak, beleértve az érintett országokból származó beszállítókat is, és nem csak a velük kapcsolatban álló elsődleges acélgyártóktól, és mindezen beszerzések piaci áron történnek. Így a Bizottság nem minden, egymással kapcsolatban álló felek közötti értékesítést tekintett kötött értékesítésnek, és számított bele azok mennyiségébe vagy értékébe.

4.2.2. *Szabadpiaci felhasználás az uniós piacon (tonna)*

(179) A Bizottság az uniós szabadpiaci felhasználást a) az Unióban működő összes ismert gyártó által az uniós piacon végzett értékesítés és b) az összes harmadik országból az Unióba irányuló, az Eurostat ([8]) által jelentett behozatal alapján határozta meg, az érintett országokban működő együttműködő exportáló gyártók által benyújtott adatokat is figyelembe véve. Ezek alapján az uniós szabadpiaci felhasználás a következőképpen alakult:

4. táblázat

Uniós szabadpiaci felhasználás (tonna)

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Szabadpiaci felhasználás	[33 097 951 – 39 993 358]	[28 245 156 – 34 452 883]	[30 127 073 – 36 275 456]	[31 192 346 – 37 690 752]
Index (2021 = 100)	*100*	*90*	*89*	*94*

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza, a mintában szereplő uniós gyártók, Eurostat.

(180) Az uniós gazdasági ágazat által szolgáltatott információk szerint a figyelembe vett időszak alatt az uniós szabadpiaci felhasználás mintegy 6 %-kal csökkent a vizsgálati időszakban.

4.2.3. *Összfelhasználás*

(181) Az összfelhasználás – a belső és a szabadpiaci felhasználás együtt – a figyelembe vett időszak alatt a következőképpen alakult:

5. táblázat

Uniós összfelhasználás (belső és szabadpiaci) (tonna)

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Uniós összfelhasználás	[75 785 251 – 91 095 403]	[60 606 914 – 73 927 115]	[62 726 141 – 75 931 644]	[62 426 794 – 75 709 091]
Index (2021 = 100)	*100*	*87*	*86*	*87*

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza, a mintában szereplő uniós gyártók.

(182) A fenti táblázat azt mutatja, hogy az összfelhasználás 2022-ben 13 %-kal esett vissza 2021-hez képest. A vizsgálati időszakban a belső felhasználás az összfelhasználás közel 56,1 %-át tette ki.

4.3. **Az érintett országokból érkező behozatal**

4.3.1. *Az érintett országokból érkező behozatal hatásainak összesített értékelése, az érintett országokból érkező behozatal volumene és árai*

([8]) Az Eurostat adatait úgy módosították, hogy azok tükrözzék a vietnámi exportáló gyártók által a vizsgálati időszakra vonatkozóan bejelentett exportvolumeneket.

(183) Az eljárás megindítását követően három egyiptomi és japán exportáló gyártó, valamint felhasználók vitatták a Bizottság azon eredeti döntését, hogy összesítve értékeli a négy érintett országból érkező behozatalt, azzal érvelve, hogy:

a) Az Egyiptomból exportált mennyiség elhanyagolható volt, és az EU-ba irányuló behozatal eltérő mintáját követte. Az említett export a figyelembe vett időszak alatt stabil maradt, a figyelembe vett időszak alatt mindössze 5 %-kal nőtt, összehasonlítva az érintett országokból származó kombinált melegen síkhengerelt acéltermékek behozatalával. Ezenkívül – ahogy az a fenti (6) preambulumbekezdésben is szerepel – az egyiptomi gyártók azzal érveltek, hogy más exportáló országokhoz, köztük az érintett országokhoz képest Egyiptom nagyon alacsony termelési kapacitással rendelkezik, ráadásul már elérte maximális termelési kapacitását;

b) a Japánban gyártott és onnan az Unióba exportált, melegen hengerelt sík acéltermékek kiváló minőségük miatt könnyen megkülönböztethetők voltak a többi érintett országban gyártott termékektől, valamint a hasonló uniós terméktől, és nem vonatkoztak rájuk ugyanolyan forgalmazási/értékesítési feltételek, sőt még csak hasonlóak sem;

c) a Japánban rendelkezésre álló teljes termelési kapacitás csökkent, és alacsonyabb volt, mint az EU teljes termelési kapacitása. Ezenkívül a melegen hengerelt sík acéltermékek Unióba irányuló japán exportja nem ugyanazt a tendenciát követte, mint az összesített kivitel.

(184) A fentiek alapján ezen érdekelt felek azt állították, hogy az egyiptomi és japán kivitel tekintetében nem teljesültek az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott, összesítésre vonatkozó feltételek.

(185) A Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból származó érintett termék behozatalát az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban összesítve kell-e értékelni.

(186) A rendelkezés szerint a több országból érkező behozatalt csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy:

a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözet magasabb a 9. cikk (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál és egyik ország importbehozatalának mennyisége sem elhanyagolható; valamint

b) az importtermékek és a hasonló uniós termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése helyénvaló.

(187) A Bizottság a következő indokok alapján elutasította a három exportáló gyártó által felhozott érveket:

a) Az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése az elhanyagolhatóságra utal anélkül, hogy küszöbértéket állapítana meg. Bár a 3. cikk (4) bekezdése nem tartalmazza ezeket a küszöbértékeket, az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdése iránymutatásul szolgálhat az elhanyagolható behozatali mennyiségek meghatározásához, a 3. cikk (4) bekezdése szerinti eseti elemzés során. Ebben a konkrét ügyben az érintett országokból származó vizsgált termék behozatala a vizsgálati időszakban egyenként legalább 2,5 %-os, a vizsgálat során pedig több mint 8 %-os piaci részesedést tett ki, amint az a 6. táblázatban szerepel. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy ezek az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése alapján nem elhanyagolhatók.

b) A kérelmező nem bizonyította, hogy e termékek eltérő fizikai jellemzőkkel rendelkeznének, vagy hogy nem cserélhetők fel egymással. Az érintett országok közötti különbségek az érintett országok termelőinek gyártási folyamatai közötti eltérésekből eredtek, nem pedig a termékek minőségéből. A vizsgálat azt is feltárta, hogy a felhasználók az azonos minőségű acélból készült vizsgált termékből jelentős volument vásároltak több érintett országból. A Japánból származó behozatal minősége is hasonló volt egyes uniós gyártókéhoz.

c) Az Egyiptomból, Japánból és Vietnámból érkező behozatal vonatkozásában megállapított dömpingkülönbözet az alaprendelet 9. cikke (3) bekezdésében meghatározott csekély mértékű küszöbérték fölött volt. Az egyes érintett országokból érkező behozatal volumene az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdése értelmébe véve nem volt elhanyagolható. A vizsgálati időszakban a piaci részesedés [2,2–2,7] %, [1,7–2,3] %, illetve [1,1–1,4] % volt. Az Egyiptomból, Japánból és Vietnámból érkező behozatal volumene az

alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése értelmében nem volt elhanyagolható. A vizsgálati időszakban Egyiptom, Japán és Vietnám összesen [8,0–8,5] %-os piaci részesedéssel rendelkezett.

d) A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az alaprendelet nem ír elő termelési kapacitással vagy kapacitáskihasználással kapcsolatos feltételt.

(188) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a két érintett ország tekintetében teljesül a 3. cikk (4) bekezdésében meghatározott összes követelmény, és ideiglenesen megerősítette, hogy Egyiptomot, Japánt és Vietnámot a kár megállapítása céljából összesítve kell vizsgálni.

4.3.2. *Az érintett országokból érkező behozatal volumene és piaci részesedése*

(189) A Bizottság a behozatal volumenét az Eurostat adatai alapján, valamint Vietnám esetében az exportáló gyártók által megadott exportvolumen alapján határozta meg (lásd a 6. táblázatot). A piaci részesedések megállapításához összehasonlította az importvolumeneket a 4. táblázatban szereplő uniós szabadpiaci felhasználással.

(190) Az érintett országokból az Unióba érkező behozatal a következőképpen alakult:

6. táblázat

Behozatali volumen (tonna) és piaci részesedés

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
EGYIPTOM				
Az Egyiptomból érkező behozatal volumene	[757 029 – 914 743]	[508 554 – 614 503]	[738 891 – 888 162]	[741 336 – 906 077]
Egyiptom piaci részesedése	[2,2 – 2,7] %	[1,3 – 1,8] %	[2,0 – 2,5] %	[2,3 – 2,8] %
JAPÁN				
A Japánból érkező behozatal volumene	592 624	1 049 208	1 072 332	1 080 049
Japán piaci részesedése	[1,7 – 2,3] %	[3,2 – 3,7] %	[3,0 – 3,5] %	[2,9 – 3,4] %
VIETNÁM				
A Vietnámból származó behozatal volumene (a Hoa Phat kivételével)	[376 064 – 452 812]	[391 091 – 475 197]	[791 275 – 956 124]	[791 008 – 957 536]
Vietnám piaci részesedése (a Hoa Phat kivételével)	[1,1 – 1,4] %	[1,3 – 1,6] %	[2,5 – 3,1] %	[2,4 – 2,9] %
ÉRINTETT ORSZÁGOK				
Az érintett országokból érkező behozatal volumene	[1 676 689 – 2 029 676]	[1 801 528 – 2 219 425]	[2 457 927 – 2 988 514]	[2 654 306 – 3 201 585]
Az érintett országok piaci részesedése	[4,9 – 5,4] %	[6,0% – 6,5] %	[8,4 – 8,9] %	[8,0 – 8,5] %
Index (2021 = 100)	*100*	*119*	*159*	*156*

Forrás: Eurostat és ellenőrzött kitöltött kérdőívek, Formosa és Hoa Phat. A piaci részesedések megállapítása a behozatali volumen és a 2. táblázat szerinti uniós szabadpiaci felhasználás összehasonlítása alapján történt.

(191) A fenti táblázat azt mutatja, hogy az érintett országokból érkező behozatal abszolút volumen tekintetében növekedett a figyelembe vett időszak alatt. Ezzel párhuzamosan csaknem 3 százalékponttal nőtt az Unióba irányuló behozataluk teljes piaci részesedése a figyelembe vett időszak alatt (a 2021. évi [4,9 – 5,4] %-ról [8,0 – 8,5] %-ra, ami 56 %-os növekedésnek felel meg).

4.3.3. *Az érintett országokból érkező behozatalhoz tartozó importár és az áralákínálás*

(192) A Bizottság az importárat az Eurostat adatai alapján állapította meg.

(193) Az érintett országokból az Unióba érkező behozatal súlyozott átlagárai a következőképpen alakultak:

7. táblázat

Importár (EUR/tonna)

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
EGYIPTOM				
Az Egyiptomból érkező dömpingelt behozatal átlagára	826	916	706	696
Index (2021 = 100)	*100*	*111*	*85*	*84*
JAPÁN				
A Japánból érkező dömpingelt behozatal átlagára	854	891	688	678
Index (2021 = 100)	*100*	*104*	*81*	*79*
VIETNÁM				
A Vietnámból érkező dömpingelt behozatal átlagára (Hoa Phat kivételével)	[785 – 943]	[727 – 885]	[644 – 776]	[622 – 754]
Index (2021 = 100)	*100*	*100*	*84*	*83*
ÉRINTETT ORSZÁGOK				
Az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal átlagára	[819 – 985]	[798 – 973]	[630 – 763]	[645 – 780]
Index (2021 = 100)	*100*	*106*	*83*	*82*

Forrás: Eurostat.

(194) A vizsgálati időszak alatti áralákínálás értékeléséhez a Bizottság összehasonlította egymással a következőket: a három uniós gyártó által az uniós szabadpiacon független vevők számára történő értékesítés során alkalmazott, terméktípusonkénti értékesítési árak gyártelepi szintre igazított súlyozott átlaga; és az érintett országok együttműködő gyártóitól érkező behozatal tekintetében az első független uniós vevő részére történő értékesítéshez tartozó, CIF-alapon (a költségek, a biztosítások és a fuvardíjak megfizetésének feltételezésével) megállapított, valamint a behozatal után felmerülő költségekkel megfelelő módon kiigazított, uniós határparitáson számított, terméktípusonkénti CIF-árak megfelelő súlyozott átlaga.

(195) Az árak összehasonlítása terméktípusonként, a kereskedelem azonos szintjén megvalósuló ügyleteket vizsgálva, az adatok szükség szerinti kiigazításával, a kedvezmények és az árengedmények levonásával történt. Az összehasonlítás eredményét a Bizottság kifejezte a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszakbeli elméleti árbevételének százalékában.

(196) A fentiek alapján megállapítást nyert, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók többségétől érkező dömpingelt behozatal esetében az áralákínálás –0,0 % és 10,1 % között volt az uniós gazdasági ágazat áraihoz képest (lásd az alábbi táblázatot).

8. táblázat

Alákínálási különbözetek

Ország	Vállalat	Alákínálási különbözetek
EGYIPTOM		
	EFS&EZDK csoport	0 %
JAPÁN		
	Nippon Steel Corporation	10,1 %
	Tokyo Steel Co. Ltd	10,4 %
VIETNÁM		
	Formosa Ha Tinh Steel Corporation	3,3 %

(197) Az érintett termék nagy része igen árérzékeny, a verseny pedig nagyrészt az áron alapul. Ezenkívül az árakról a piacon különböző szakmai weboldalakon keresztül lehet tájékozódni. A vizsgálat feltárta, hogy a megrendeléseknek csak egy része alapul határozott idejű szerződéseken, és a vevőknek mindig lehetőségük van arra, hogy egy meglehetősen ingadozó piacon az egyik szolgáltatóról egy másikra váltsanak. Ebben az összefüggésben Egyiptom kivételével az alákínálási különbözetek jelentősnek tekinthetők. A vizsgálat azt is feltárta, hogy az uniós gazdasági ágazat árait lenyomta az Egyiptomból származó alacsony árú behozatal, amely hasonló tendenciákat és kereskedelmi mintákat követett.

4.4. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.4.1. *Általános megjegyzések*

(198) A dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra kifejtett hatás vizsgálata az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban valamennyi olyan gazdasági mutató értékelésére kiterjedt, amely a figyelembe vett időszakban hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(199) A Bizottság a (28) preambulumbekezdésben jelzett módon az uniós gazdasági ágazatot érő esetleges kár megállapítására mintavételt alkalmazott.

(200) A kár meghatározásával összefüggésben a Bizottság különbséget tett a makrogazdasági és a mikrogazdasági kármutatók között. A makrogazdasági mutatókat a teljes uniós gazdasági ágazat szintjén értékelte. Az értékelés a panaszos által benyújtott információkon alapult, amelyeket az uniós gyártók által szolgáltatott adatok, a rendelkezésre álló hivatalos statisztikai adatok (Eurostat), valamint Vietnámot illetően az exportáló gyártók adatainak egybevetésével ellenőriztek. A mikrogazdasági mutatókat a mintában szereplő uniós gyártók szintjén elemezte. Az értékelés a tőlük származó, megfelelően ellenőrzött információkon alapult. Az adatok a mintában szereplő uniós gyártókra vonatkoztak. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete szempontjából mindkét adatcsoport reprezentatívnak bizonyult.

a) A makrogazdasági mutatók a következők: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység, a dömpingkülönbözet nagysága, valamint a korábbi dömpingelt behozatal hatásaiból való felépülés.

b) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységár, egységköltség, munkaerőköltség, készletek, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség.

(201) Az uniós gazdasági ágazatról alkotott lehetőleg legteljesebb kép érdekében a Bizottság adatokat gyűjtött a vizsgált hasonló termék teljes termelésére vonatkozóan és meghatározta, hogy a termelést belső felhasználásra vagy a szabadpiacra szánták-e. Az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó néhány kármutató esetében a Bizottság külön elemezte a szabad- és a kötött piaccal kapcsolatos adatokat, majd összehasonlító elemzést végzett.

(202) E tényezők közé tartoznak egyrészt a következők: értékesítés, piaci részesedés, egységárak, egységköltség, jövedelmezőség és pénzforgalom. Ugyanakkor más gazdasági mutatók elemzése csak a teljes, tehát az uniós gazdasági ágazat általi belső felhasználást is magában foglaló tevékenységre vonatkoztatva szolgáltatott releváns adatokat.

(203) Ezek a tényezők a következők: termelés, kapacitás, kapacitáskihasználás, beruházások, a beruházások megtérülése, foglalkoztatás, termelékenység, készletek és munkaerőköltségek. E tényezők tekintetében a Bizottság csak az uniós gazdasági ágazat teljes tevékenységére vonatkozóan végezhet érdemi vizsgálatot. Az elemzés megfelel az uniós bíróságok és a WTO ítélkezési gyakorlatának ([9]).

(204) A konzorcium azt állította, hogy a melegen hengerelt sík acéltermékek uniós gazdasági ágazatát már túlzott mértékben védik dömpingellenes és védintézkedések. Az elmúlt nyolc évben a Bizottság dömpingellenes és szubvencióellenes intézkedéseket hozott a vizsgált terméknek több exportáló országból, például Kínából, Oroszországból, Brazíliából, Iránból, Ukrajnából és Törökországból érkező behozatalával szemben. Az Ukrajnával szembeni intézkedések 2023-ban hatályukat vesztették. Ezenkívül a közelmúltban került sor a védintézkedési rendszer módosítására, és 15 %-os felső határt állapítottak meg a vámkontingensek hatálya alá tartozó országokból, például a Vietnámból, Egyiptomból és Japánból érkező behozatalra.

(205) Meg kell jegyezni, hogy a dömpingellenes és védintézkedések eltérő célokat szolgálnak. A dömpingellenes és szubvencióellenes intézkedések a tisztességtelen árképzési helyzetet kezelik, míg a védintézkedések a behozatali volumenekre (azaz a behozatali volumenek gyors növekedésének betudható súlyos kár jelentette fenyegetésre) terjednek ki. Ezenkívül a Bizottság az úgynevezett „kettős korrekciós intézkedésekről szóló rendeletben” ([10]) foglalkozott ezekkel a korrekciós intézkedésekre vonatkozó állításokkal. A Bizottság korábban elutasította a kettős korrekciós intézkedésekre vonatkozó hasonló érveket azon az alapon, hogy a védintézkedési rendeletek biztosítják, hogy amennyiben a behozatal meghaladja a vámmentes kontingensek mennyiségét, akkor csak ezekre a behozatalokra vonatkozhat az alkalmazandó dömpingellenes és/vagy kiegyenlítő vám, hogy az ne gyakoroljon a kívánatosnál nagyobb hatást a kereskedelemre.

4.4.2. *Makrogazdasági mutatók*

4.4.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

(206) A teljes uniós termelés, a termelési kapacitás és a kapacitáskihasználás a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

9. táblázat

Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Termelési volumen (tonna)	70 393 719	60 844 987	59 352 805	59 119 252
Index (2021 = 100)	*100*	*86*	*84*	*84*
Termelési kapacitás (tonna)	93 650 041	93 399 984	93 292 683	93 419 713

([9]) A Bíróság ítélete, Gimelec kontra Bizottság, C-315/90, ECLI:EU:C:1991:447, 16–29. pont; a WTO Fellebbezési Testületének jelentése, 2001.7.24., WT/DS184/AB/R, 181–215. pont.

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/287 rendelete (2019. február 13.) az Európai Unió és harmadik országok között megkötött egyes kereskedelmi megállapodásokban foglalt kétoldalú védzáradékok és a kedvezmények ideiglenes visszavonását lehetővé tevő egyéb mechanizmusok végrehajtásáról (HL L 53., 2019.2.22., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/287/oj).

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Index (2021 = 100)	*100*	*100*	*100*	*100*
Kapacitáskihasználás	75 %	65 %	64 %	63 %
Index (2021 = 100)	*100*	*87*	*85*	*84*

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza.

(207) A figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazat termelési volumene mintegy 11,274 millió tonnával (–16 %-kal) csökkent a szabad és a kötött piacokon történt értékesítések együttes csökkenése miatt.

(208) A kapacitásra vonatkozóan bejelentett adatok a műszaki kapacitásra vonatkoznak, amelynek értelmében – az iparág által szokványosnak tekintett – kiigazításokat, így az üzemeltetés indítását, a karbantartást, a szűk keresztmetszeteket és egyéb szokásos leállásokat figyelembe vették. A gyártási kapacitás a figyelembe vett időszak alatt stabil maradt.

(209) A kapacitáskihasználási arány csökkent a figyelembe vett időszak alatt, a termelési volumen csökkenésével összhangban 63 % és 75 % között mozgott.

4.4.2.2. Értékesítési volumen és piaci részesedés

(210) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

10. táblázat

Értékesítési volumen és az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci részesedése

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Értékesítési volumen az uniós szabadpiacon (tonna)	27 729 413	25 319 395	24 045 946	23 570 313
Index (2021 = 100)	*100*	*91*	*87*	*85*
Piaci részesedés	72,2 %	73,6 %	70,8 %	70,2 %
Index (2021 = 100)	*100*	*102*	*98*	*97*

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza és az Eurostat.

(211) Az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítési volumene (a kötött értékesítés kivételével) a figyelembe vett időszak alatt 15 %-kal, 27,729 millió tonnáról 23,570 millió tonnára csökkent.

(212) Az uniós gazdasági ágazat uniós felhasználáson belüli piaci részesedése a figyelembe vett időszak alatt több mint 2 százalékpontot, 72,2 %-ról 70,2 %-ra esett vissza. Az uniós szabadpiaci értékesítési volumen visszaesése, valamint az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének csökkenése jóval meghaladta az uniós szabadpiaci felhasználás csökkenését, ami az uniós acélgyártók romló versenyhelyzetére utal.

(213) A figyelembe vett időszakban az uniós kötött piac esetében a volumen, illetve a piaci részesedés a következőképpen alakult:

11. táblázat

Kötött uniós piaci volumen és piaci részesedés

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Kötött uniós piaci volumen (tonna)	39 224 645	33 094 190	33 000 256	33 143 141
Index (2021 = 100)	*100*	*84*	*84*	*84*
Az uniós gazdasági ágazat teljes termelése (tonna)	70 393 719	60 844 987	59 352 805	59 119 252
Index (2021 = 100)	*100*	*86*	*84*	*84*
Kötött piaci volumen a teljes termelés %-ában	55,7 %	54,4 %	55,6 %	56,1 %

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza.

(214) Az uniós gazdasági ágazat (uniós piaci kötött átadás és kötött értékesítés alkotta) kötött piaci volumene az uniós piacon abszolút értékben több mint 16 %-kal – 39,224 millió tonnáról 33,143 millió tonnára – esett vissza a figyelembe vett időszak alatt.

(215) Az uniós gazdasági ágazat (teljes termelés százalékában kifejezett) belső felhasználása a figyelembe vett időszakban stabil maradt: 55,7 % és 56,1 % között mozgott.

4.4.2.3. Foglalkoztatás és termelékenység

(216) A foglalkoztatás számítása során a Bizottság kizárólag azon alkalmazottakat vette figyelembe, akiknek a tevékenysége az uniós gyártók különböző primer acélgyártó létesítményeiben közvetlenül kapcsolódott a hasonló termékhez.

(217) A foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

12. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Alkalmazottak száma	42 145	40 632	36 856	38 047
Index (2021 = 100)	*100*	*96*	*87*	*90*
Termelékenység (tonna/alkalmazott)	1 670,2	1 497,4	1 610,3	1 553,8
Index (2021 = 100)	*100*	*90*	*96*	*93*

Forrás: az Eurofer kérdőívre adott válasza.

(218) A figyelembe vett időszakban csökkentették az uniós gazdasági ágazat foglalkoztatási szintjét annak érdekében, hogy visszafogják a termelési költségeket és növeljék a hatékonyságot, tekintettel az érintett országokból érkező behozatal és az egyéb behozatal jelentette növekvő piaci versenyre. Ennek következtében a figyelembe vett időszak alatt a munkaerő – a közvetett foglalkoztatást nem számítva – 9,7 %-kal csökkent. Emiatt, illetve a termelési volumen figyelembe vett időszakban tapasztalt csökkenése (–16,0 %) következtében az uniós gazdasági ágazat – egy foglalkoztatottra jutó éves termeléseként számított – munkaerő-termelékenysége kevésbé csökkent (–7,0 %), mint a tényleges termelés. Mindez azt mutatja, hogy versenyképességének megtartása érdekében az uniós gazdasági ágazat kész volt alkalmazkodni a változó piaci viszonyokhoz.

4.4.2.4. A dömpingkülönbözet nagysága és a korábbi dömpingelt behozatal hatásaiból való felépülés

(219) Egy vietnámi exportáló gyártót kivéve valamennyi dömpingkülönbözet jóval meghaladta a csekély mértékű szintet. Figyelembe véve az érintett országokból érkező behozatal volumenét és árait, a tényleges dömpingkülönbözetek nem elhanyagolható hatást gyakoroltak az uniós gazdasági ágazatra.

4.4.2.5. Növekedés

(220) Az uniós (szabadpiaci) felhasználás a figyelembe vett időszak alatt 6 %-kal, az uniós gazdasági ágazatnak az uniós piacon elért értékesítési volumene ugyanakkor még nagyobb mértékben, 15 %-kal csökkent. Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése tehát csökkent, szemben az érintett országokból származó behozatal piaci részesedésével, amely növekedést mutatott a figyelembe vett időszak alatt.

4.4.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.4.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(221) Az uniós gyártók által az Unióban a független vevők felé felszámított értékesítési egységárak súlyozott átlaga a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

13. táblázat

Értékesítési árak az uniós szabadpiacon

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Átlagos értékesítési egységár a teljes uniós piacon (EUR/tonna)	759	990	778	769
Index (2021 = 100)	*100*	*130*	*102*	*101*
Termelési egységköltség (EUR/tonna)	687	886	839	814
Index (2021 = 100)	*100*	*129*	*122*	*118*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(222) A fenti táblázat az értékesítési egységárnak a hozzá tartozó termelési egységköltséghez viszonyított, uniós szabadpiaci alakulását mutatja. Az átlagos értékesítési árak először 2021-ben és 2022-ben haladták meg az átlagos termelési egységköltségeket. A helyzet 2023-ban és a vizsgálati időszakban megfordult, amikor a termelési egységköltségek meghaladták az átlagos értékesítési árakat.

(223) A (254)–(256) preambulumbekezdés ismerteti a mintába felvett gyártók egyikének rendkívüli helyzetét, amelynek következtében termelése jelentősen csökkent a vizsgálati időszak alatt, mivel az egyik olvasztókemence karbantartása az eredetileg tervezettnél hosszabb ideig tartott. Az e helyzetből eredő többletköltségeket nem vették figyelembe az előállítási költségek alakulásának meghatározásakor.

(224) A Covid19-válság 2021-ben és 2022-ben kisebb mértékben érintette a piaci keresletet és árakat, 2023-hoz és a vizsgálati időszakhoz képest, amikor az acél iránti kereslet visszaeséséből eredő meredek árcsökkenés következében negatív tendencia bontakozott ki.

(225) Az uniós gazdasági ágazat költségcsökkentésre irányuló erőfeszítései ellenére (lásd a (218) preambulumbekezdést) az előállítási költség továbbra is jóval magasabb volt, mint a 2023-ban és a vizsgálati időszakban csökkenő értékesítési árak. A piaci részesedésük visszaesésének korlátozása érdekében az uniós gyártók negatív árspirálba kerültek, és – különösen 2023 folyamán és a vizsgálati időszak alatt – jelentős mértékben csökkentették az értékesítési áraikat. Mivel a vizsgált termék alapanyag, az uniós gyártók kénytelenek voltak követni a lefelé tartó árspirált.

(226) A mintában szereplő gyártók közül egyes, kötött felhasználású acélhoz használt, melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékeket transzferáron szállítottak át vagy kézbesítettek további feldolgozásra különböző termékekbe, különböző árképzési/költségpolitikák (költség és/vagy költség plusz) alkalmazásával, amelyek nem tekinthetők szabadpiaci feltételek hatálya alá tartozónak. A belső felhasználás tekintetében érvényesített árak vagy a költségek alakulása alapján ezért nem lehet érdemi következtetéseket levonni. Amikor a kapcsolatban álló felek közötti értékesítésekre a (177) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően, a szokásos piaci feltételek szerint került sor, a Bizottság figyelembe vette azokat a szabad uniós piacon a 13. táblázatban feltüntetett átlagos értékesítési egységár kiszámításakor.

4.4.3.2. Munkaerőköltségek

(227) A mintában szereplő uniós gyártók átlagos munkaerőköltsége a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

14. táblázat

Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség (EUR)	82 734	77 979	92 410	86 923
Index (2021 = 100)	*100*	*94*	*112*	*105*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(228) Az alkalmazottankénti átlagbér a figyelembe vett időszak alatt 5 %-kal nőtt, főként olyan külső tényezők miatt, mint a magas inflációs ráta. A 2023. évi növekedés a létszámcsökkentést követően elkönyvelendő végkielégítéseknek volt betudható.

4.4.3.3. Készletek

(229) A mintában szereplő uniós gyártók készletszintje a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

15. táblázat

Készletek

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Zárókészletek (tonna)	537 978	591 841	645 521	669 764

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Index	*100*	*110*	*120*	*124*
Zárókészlet a termelés százalékában	3,8 %	4,7 %	5,2 %	5,4 %
Index (2021 = 100)	*100*	*124*	*136*	*141*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(230) A készletek szintje nőtt a figyelembe vett időszakban, a termelési volumen esetében megfigyelt tendenciával ellentétes tendenciát követve. Bár ezek a készletek abszolút értékben jelentős összegű pénzügyi erőforrást képviselnek, a termelési volumen százalékában kifejezve észszerű szinten maradtak.

4.4.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

(231) A mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezősége, pénzforgalma, beruházásai és beruházásainak megtérülése a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

16. táblázat

Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
A szabadpiaci uniós értékesítések jövedelmezősége (az értékesítési forgalom %-ában)	12,4 %	14,1 %	– 5,1 %	– 3,0 %
Index (2021 = 100)	*100*	*113*	*– 41*	*– 24*
Pénzforgalom (EUR)	763 849 964	860 448 884	– 313 097 226	– 307 289 972
Index (2021 = 100)	*100*	*113*	*– 41*	*– 40*
Beruházások (EUR)	374 726 305	351 764 473	558 256 760	527 217 213
Index (2021 = 100)	*100*	*94*	*149*	*141*
A beruházások megtérülése	39,2 %	40,2 %	– 19,4 %	– 18,4 %
Index (2021 = 100)	*100*	*102*	*– 49*	*– 47*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(232) A Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók jövedelmezőségét úgy állapította meg, hogy a hasonló termék független vevők részére végrehajtott uniós értékesítéseiből származó adózás előtti nettó nyereséget kifejezte az értékesítési forgalom százalékában. 2021-ben és 2022-ben a Covid19-válságot követően az uniós gazdasági ágazat nyereségre tudott szert tenni. A vizsgálati időszak második felében azonban a jövedelmezőség negatívan alakult. 2023-ban és a vizsgálati időszakban veszteségek merültek fel.

(233) Amint azt a 13. táblázat mutatja, miután az értékesítési árak 2022-ben jelentősen emelkedtek, az értékesítési egységárak meredeken visszaestek a 2021-ben elért szintre. A termelési egységköltségek nem követtek hasonló tendenciát, és sokkal magasabb szinten maradtak, ami 2023-ban 5,1 %-os, a vizsgálati időszakban pedig 3,0 %-os veszteséget eredményezett.

(234) A romló helyzet ellenére az uniós gazdasági ágazat továbbra is jelentős összegeket fordított beruházásokra. E beruházások főként a meglévő berendezések cseréjét célozták, ami a tőkeintenzív iparágakban működő vállalatok rendes tevékenységének részét képezi, lévén ezen iparágakban szükség van ilyen beruházásokra. Az uniós gazdasági ágazat a szén-dioxid-lábnyomának csökkentése érdekében a zöld átállásba is beruházott.

(235) A nettó pénzforgalom az uniós gyártók önfinanszírozó képességét jelzi. A nettó pénzforgalom terén a figyelembe vett időszak alatt a romló jövedelmezőség és a megnövekedett készletszintek következtében jelentősen romlott a tendencia: a nettó pénzforgalom pozitívról fenntarthatatlan negatív szintre csökkent.

(236) A beruházások megtérülése a beruházások könyv szerinti nettó értékének százalékában kifejezett nyereség. A beruházások megtérülése romlott, és a negatív jövedelmezőségi tendenciát követően 2023-ban és a vizsgálati időszakban negatív szintet ért el. A mintában szereplő uniós gyártók tőkebevonási képességét befolyásolták a figyelembe vett időszak alatt felmerült veszteségek, amint az az elhalasztásra került beruházásokból is kitűnik (lásd az elmaradt beruházások kérdésével foglalkozó (277) preambulumbekezdést).

4.5. **A kárra vonatkozó következtetés**

(237) Az uniós gazdasági ágazat egésze a kötött és szabad felhasználás csökkenése miatt nem tudta fenntartani termelési és értékesítési volumenét, és nem tudta javítani kapacitáskihasználási arányát. A termelési és értékesítési volumen valójában nagyobb mértékben csökkent, mint az uniós piaci felhasználás. Tekintettel a csökkenő termelésre, az uniós gazdasági ágazat konkrét intézkedéseket hozott a hatékonyság javítása érdekében azáltal, hogy szigorúan korlátozta a termelési költségeket (főként a nyersanyag- és munkaerőköltségeket), és növelte az egy alkalmazottra jutó termelést, amikor az uniós gazdasági ágazat helyzete romlani kezdett. Mindazonáltal az előállítási költség 18 %-kal nőtt, miközben az értékesítési egységár a figyelembe vett időszak alatt – 2022 kivételével – nem változott. Következésképpen az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége jelentősen romlott: a 2021. és 2022. évi 12 %-ról – amikor az uniós gazdasági ágazat hasznot húzott a Covid19-válságot követő gazdasági fellendülésből – 2023-ban és a vizsgálati időszakban veszteséges helyzetbe került. A mintában szereplő uniós gyártók a figyelembe vett időszakban továbbra is képesek voltak beruházásokat végrehajtani, ami a romló pénzügyi helyzet ellenére is a dinamizmusukról tanúskodik.

(238) A fentiek alapján a Bizottság az eljárás e szakaszában arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot a figyelembe vett időszakban az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

5. **OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

(239) Az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdésével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal okozott-e jelentős kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság emellett az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban azt is megvizsgálta, hogy ezzel egy időben más ismert tényezők okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság gondoskodott arról, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők által esetlegesen előidézett kárt ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsa. Végezetül az Indiára és a vietnámi Ha Tinh Steel Corporation exportőrre vonatkozó behozatali volumeneket – amelyek tekintetében nem állapítottak meg dömpinget – az érintett országokból érkező behozatal és az uniós gazdasági ágazat közötti ok-okozati összefüggés elemzésénél ugyan nem vették figyelembe, de a kár egyéb lehetséges okainak elemzésénél igen.

(240) A Bizottság a következő tényezőket vette figyelembe:

— az Egyiptomból, Japánból és Vietnámból érkező dömpingelt behozatal hatása,

— alacsony kapacitáskihasználás,

— az uniós gyártók exportértékesítési teljesítménye,

— az érintett országoktól eltérő harmadik országokból érkező behozatal,

— az uniós gazdasági ágazat érintett országokból érkező behozatala,

— a mintában szereplő uniós gyártó helyzetének hatása a kárhelyzetre,

— a fő nyersanyagok költségének, az energiaköltségeknek és a környezetvédelmi beruházásoknak a növekedése,

— a kereslet csökkenése.

5.1. Az Egyiptomból, Japánból és Vietnámból érkező dömpingelt behozatal hatása

(241) Az exportáló gyártók értékesítési árai a figyelembe vett időszak alatt jelentősen – átlagosan a 2021. évi 828 EUR/tonnáról 679 EUR/tonnára – csökkentek. Az egyiptomi, japán és vietnámi exportáló gyártók azáltal, hogy a figyelembe vett időszak alatt folyamatosan csökkentették értékesítési egységáraikat, a 6. táblázatban bemutatott módon 2021-ben [4,9–5,4] %-ról a vizsgálati időszakig [8,0–8,5] %-ra tudták növelni piaci részesedésüket. Az előző évhez képest 2023-ban az érintett országokból érkező behozatal volumenében is jelentős növekedés volt megfigyelhető: a 2023. évi [1 676 689–2 029 676] tonnáról [2 654 306–3 201 585] tonnára nőtt.

(242) A Bizottság megállapította, hogy az érintett országokból érkező behozatal növekvő volumene és drasztikus árcsökkenése miatt a figyelembe vett időszak alatt kár érte az uniós gazdasági ágazatot. Ennek oka, hogy az érintett országok exportáló gyártói által alkalmazott agresszív árstratégiával szemben az uniós gyártóknak nem volt más választása, mint hogy szintén árat csökkentsenek, és egy bizonyos szintű értékesítési volumen és piaci részesedés fenntartása érdekében veszteségesen értékesítsenek. Ezen túlmenően a melegen hengerelt sík acéltermékek Kínából és Oroszországból érkező behozatala kapcsán bevezetett jelenlegi intézkedések lehetővé tették az érintett országok számára, hogy a figyelembe vett időszak alatt értékesítési egységáraik csökkentése mellett – a kínai exportáló gyártók korábbi piaci részesedését átvéve – növeljék piaci részesedésüket. Mindez negatív hatással volt az ágazat jövedelmezőségére, amely a vizsgálati időszak alatt elérte a fenntarthatatlan –3,0 %-os mértéket. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy az érintett országokból érkező behozatal meredek növekedése az uniós gazdasági ágazat árainak alákínálását és/vagy lenyomását eredményező dömpingelt árakkal párosult, ami egybeesett az uniós gazdasági ágazat helyzetének 2023-ban bekövetkezett jelentős romlásával, és a vizsgálati időszakban is folytatódott.

5.2. Alacsony kapacitáskihasználás

(243) A Hoa Phat csoport azt állította, hogy nincs ok-okozati összefüggés a kár és az érintett országokból érkező behozatal között, ugyanakkor azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat kapacitáskihasználása már a figyelembe vett időszak elején is alacsony volt, noha az érintett országok piaci részesedése [4,9–5,4] % között volt.

(244) Valójában a termelési kapacitás kihasználtsági aránya 2021-ben sokkal magasabbak volt (75 %), mint 2023-ban vagy a vizsgálati időszakban, amikor az érintett országokból érkező behozatal növekedése és a kereslet csökkenése következtében 65 % alá csökkentek. Az, hogy az uniós gazdasági ágazat kapacitáskihasználása 2021-ben magasabb lett volna-e az érintett országokból érkező behozatal nélkül, lényegtelen, és semmiképpen sem jelenti azt, hogy a kárt nem a dömpingelt behozataluk okozta volna. Éppen ellenkezőleg, a dömpingelt behozatal növekedése és a kapacitáskihasználás csökkenése közötti időbeli egybeesés arra utal, hogy a kapacitáscsökkenés oka a dömpingelt behozatal volt. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

5.3. Az uniós gyártók exportértékesítési teljesítménye

(245) A mintában szereplő uniós gyártók exportvolumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

17. táblázat

Az uniós gyártók exportértékesítése

Független vevők részére történt teljes exportértékesítés	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Összes kivitel (EUR)	650 898 419	633 788 344	473 973 825	477 671 676
Index (2021 = 100)	*100*	*97*	*73*	*73*

Független vevők részére történt teljes exportértékesítés	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Összes kivitel (tonna)	736 702	659 023	577 824	590 812
Index (2021 = 100)	*100*	*89*	*78*	*80*
Átlagos egységár (EUR/tonna)	883	961	820	808
Index (2021 = 100)	*100*	*109*	*93*	*92*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(246) A panaszos azzal érvelt, hogy ez az exportteljesítmény nem okozhatta az uniós gazdasági ágazatot ért kárt. A vizsgálat feltárta, hogy a mintában szereplő uniós gyártók exportértékesítése az uniós gazdasági ágazat teljes szabadpiaci értékesítésének csupán mintegy 15,4 %-át tette ki a vizsgálati időszakban, a teljes termelésnek pedig még ennél is kisebb részét (4,7 %) képviselte ugyanebben az időszakban. Másodszor, bár az uniós gazdasági ágazat független vevők felé irányuló exportja jelentősen csökkent, hasonló mintát követett, mint a teljes uniós felhasználás, amely 2022 és 2023 között 11 %-kal csökkent, amint az a (179) preambulumbekezdésben is szerepel. Harmadszor: az exportárak többnyire magasabbak voltak, csakúgy, mint az uniós szabadpiaci árai (+38 EUR/tonna a vizsgálati időszakban), és ugyanazt a tendenciát követték.

(247) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gyártók exportértékesítési teljesítménye hozzájárult az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz. Megállapította azonban, hogy az érintett volumenek korlátozott volta és az exportértékesítések által követett párhuzamos tendencia miatt ez a tényező nem gyengítette az ok-okozati összefüggést.

5.4. **Az érintett országoktól eltérő országokból érkező behozatal**

(248) A Marcegaglia, az Al Ezz Dekheila Steel Company S.A.E és a Hoa Phat csoport azzal érvelt, hogy a panaszos panaszában nem vizsgálta megfelelően a vizsgált termék Dél-Koreából és Tajvanról érkező behozatalának hatását. Véleményük szerint a volumenre és az értékre jellemző tendenciák megfelelő vizsgálata megerősítette, hogy ezeket a behozatalokat a kár és a dömping panaszban szereplő elemzése során egyaránt feltétlenül figyelembe kellett volna venni.

(249) A Nippon és a JFE Steel Corporation azt állította, hogy először is a panaszos alacsonyabb piaci részesedése közvetlenül összefüggött a Tajvanról és Dél-Koreából érkező behozatal növekedésével, és e két ország együttesen több mint 5,5 %-kal növelte piaci részesedését. Másodszor: a panaszban megadott kármutatók legmeredekebb és legjelentősebb csökkenését a panaszos gyenge exportteljesítménye magyarázhatja. A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat exportértékesítési volumene 31 %-kal esett vissza.

(250) Figyelembe véve a fentieket és a 3.2. és 3.4. szakaszban levont ideiglenes következtetéseket, a Bizottság a Hoa Phat tekintetében elemezte a harmadik országokból – többek között Indiából és Vietnámból – érkező behozatal alakulását. Az egyéb harmadik országokból érkező behozatal volumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

18. táblázat

Harmadik országokból érkező volumen, a vonatkozó egységárak és piaci részesedés

Ország	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
India				
Az Indiából érkező behozatal volumene	1 376 560	658 720	1 063 077	1 376 471
Index (2021 = 100)	*100*	*48*	*77*	*100*

Ország	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Az Indiából érkező behozatal egységárai	678	966	698	685
Index (2021 = 100)	*100*	*143*	*103*	*101*
Piaci részesedés a teljes uniós behozatali volumenből	4,0 %	2,1 %	3,5 %	4,2 %
Dél-Korea				
A Dél-Koreából érkező behozatal volumene	471 645	728 997	810 335	745 900
Index (2021 = 100)	*100*	*155*	*172*	*158*
A Dél-Koreából érkező behozatal egységárai	773	957	729	723
Index (2021=100)	*100*	*124*	*94*	*93*
Piaci részesedés a teljes uniós behozatali volumenből	1,4 %	2,3 %	2,6 %	2,3 %
Tajvan				
A Tajvanról származó import mennyisége	702 961	845 353	1 045 768	1 038 571
Index (2021=100)	*100*	*120*	*149*	*148*
A Tajvanról érkező behozatal egységárai	773	922	716	702
Index (2021=100)	*100*	*119*	*93*	*91*
Piaci részesedés a teljes uniós behozatali volumenből	2,0 %	2,7 %	3,4 %	3,2 %

Ország	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Vietnám (Hoa Phat)				
A Vietnámból származó behozatal volumene (Hoa Phat)	0	[33 856 – 36 489]	[645 812 – 660 826]	[763 125 – 789 249]
Index (2021 = 100)	–	*100*	*1 852*	*2 189*
A Vietnámból származó behozatal egységárai (Hoa Phat)	–	[680 – 690]	[601 – 625]	[586 – 614]
Index (2021 = 100)	–	*100*	*89*	*87*
Piaci részesedés a teljes uniós behozatali volumenből	–	[0,1 % – 0,2 %]	[1,9 % – 2,3 %]	[2,2 % – 2,5 %]
Harmadik országok összesen, az érintett országok nélkül				
A minden egyéb országból érkező behozatal volumene	7 831 765	[6 186 523 – 6 189 156]	[6 334 027 – 6 346 041]	[6 952 714 – 6 978 838]
Index (2021 = 100)	*100*	*79*	*81*	*89*
A minden egyéb országból érkező behozatal átlagos egységárai	755	915	702	687
Index (2021=100)	*100*	*121*	*93*	*91*
Valamennyi harmadik ország piaci részesedése, az érintett országok nélkül				
Piaci részesedés a teljes uniós behozatali volumenből	[21,7 – 23,1] %	[19,9 – 20,0] %	[20,4 – 20,7] %	[21,2 – 21,5] %
Valamennyi harmadik ország piaci részesedése, ideértve az érintett országokat is				
Piaci részesedés a teljes uniós behozatali volumenből	[27,8 – 28,0] %	[26,2 – 26,5] %	[29,1 – 29,6] %	[29,7 – 30,2] %

Forrás: Eurostat, Formosa, Hoa Phat.

(251) A vizsgálat feltárta, hogy az Indiából, Dél-Koreából, Tajvanról és Vietnámból (Hoa Phat) érkező behozatal abszolút és relatív értelemben egyaránt nőtt. Ezzel szemben a Bizottság megállapította, hogy az e vizsgálat által nem érintett egyéb harmadik országokból érkező behozatal ugyanebben az időszakban még nagyobb mértékben csökkent, így az e vizsgálat által nem érintett összes harmadik országból érkező behozatal összességében csökkent. Ezzel párhuzamosan az érintett országokból származó behozatal jelentősen nőtt.

(252) A Bizottság a harmadik országokból érkező behozatal árainak alakulását is elemezte. A 2021-es év kivételével a harmadik országokból érkező behozatal átlagos árai átlagosan magasabbak voltak, mint az érintett országokból érkező behozatal árai. Ennek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a harmadik országokból érkező behozatal alakulása nem gyengítette az ok-okozati összefüggést.

5.5. **Az uniós gazdasági ágazat érintett országokból érkező behozatala**

(253) A Nippon és a JFE Steel Corporation azt állította, hogy a panaszos nem foglalkozott az uniós gazdasági ágazat melegen hengerelt sík acéltermékek EU-ba irányuló saját behozatalának kérdésével, és csupán azt állította – további bizonyítékok nélkül –, hogy ez a tényező nem olyan jellegű, hogy befolyásolná az ok-okozati összefüggést. Ami az érintett terméknek az uniós gyártókkal kapcsolatban álló jogalanyok általi, érintett országokból történő beszerzéseit illeti, a vizsgálat feltárta, hogy mivel ezek a jogalanyok a szokásos piaci feltételek szerint járnak el, és nagyon korlátozott importmennyiségekről van szó, e behozatalok nem szüntethetik meg az ok-okozati összefüggést.

5.6. **A mintában szereplő uniós gyártó helyzetének hatása a kárhelyzetre**

(254) A mintában szereplő egyik vállalat a vizsgálati időszakban rendkívüli helyzettel szembesült, így ideiglenesen csökkent a termelési kapacitása amiatt, hogy az egyik olvasztókemencéjének karbantartása az eredetileg tervezettnél hosszabb ideig tartott. E rendkívüli helyzet miatt a figyelembe vett időszak alatt tovább csökkent e vállalat termelése. Ez az esemény azonban nem magyarázza az uniós gazdasági ágazat általános termelési szintjének csökkenését (– 11,3 millió tonna) a figyelembe vett időszakban. Ez a gyártó ugyanis magasabb termelési volumennel előlegezte meg karbantartást a következő karbantartási időszak kompenzálása érdekében. Ezért, figyelembe véve a szabad kapacitással rendelkező egyéb uniós gyártók nagy számát is, amelyek viszonylag többet tudtak termelni és értékesíteni a „hiány betöltése" érdekében, ez a rendkívüli helyzet nem befolyásolta az uniós gazdasági ágazat termelési szintjét a figyelembe vett időszakban.

(255) A Bizottság azt is biztosította, hogy a mintában szereplő érintett uniós gyártó által bejelentett költségeket az ilyen rendkívüli helyzet ne befolyásolja.

(256) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy ez a rendkívüli helyzet nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárhoz.

5.7. **A fő nyersanyagok, az energia és a környezetvédelmi beruházások költségének növekedése**

(257) A Nippon Steel, a JFE Steel Corporation, a Marcegaglia, az Al Ezz Dekheila Steel Company S.A.E és a Hoa Phat csoport azt állította, hogy az uniós gyártók a magasabb nyersanyagköltségekből és magasabb energiaköltségekből eredő viszonylag magasabb előállítási költségek miatt nem voltak kellően versenyképesek, továbbá utalt az inflációra és az uniós gazdasági ágazat által a szigorúbb környezetvédelmi előírásoknak való megfelelés érdekében tett dekarbonizációs erőfeszítésekkel kapcsolatos beruházásokra.

(258) Az energiát illetően azzal érveltek, hogy a költségnövekedést az Ukrajnával szemben provokáció nélkül indított, indokolatlan orosz agressziós háború következményei súlyosbították. Másrészt azzal érveltek, hogy az Unióban gyakorlatilag az összes többi jelentős acélgyártó országhoz képest strukturálisan magas energiaköltségek uralkodnak, ami az uniós acélipar számára komoly versenyhátrányt jelent számos más acélgyártóval szemben.

(259) A vizsgálat feltárta, hogy a fő nyersanyagnak a 19. táblázatban bemutatott költsége 2022-ben jelentősen nőtt, majd 2023-ban és a vizsgálati időszakban csökkent. Az uniós gazdasági ágazat 2021-ben és 2022-ben átháríthatta a vevőire az előállítási költségek növekedését, ami az értékesítési egységár hirtelen és jelentős emelkedéséhez vezetett. 2023-ban a késztermék egy tonnára vetített nyersanyagköltsége jelentősen csökkent. Az uniós piaci árszint azonban még nagyobb mértékben csökkent, így az uniós gazdasági ágazatnak kellett viselnie a költségkülönbséget. A 2023. év és a vizsgálati időszak egybeesik az érintett országokból érkező behozatal volumenének növekedésével, amelyet tovább súlyosbított az ezzel járó meredek árcsökkenés.

19. táblázat

Nyersanyagok (vasérc, kokszszén és bizonyos ötvözetek) költsége

	2021	2022	2023	Vizsgálati időszak
Összköltség (EUR)	5 286 595 383	6 050 962 798	5 195 661 057	5 089 341 440
Index (2021 = 100)	*100*	*114*	*98*	*96*
Átlagos egységár (EUR/tonna)	372	482	416	406
Index (2021 = 100)	*100*	*129*	*112*	*109*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(260) A Bizottság tehát arra a következtetésre jutott, hogy tisztességes piaci viszonyok mellett az uniós gazdasági ágazat fenn tudta volna tartani értékesítési árszintjét, hogy így 2023-tól előnyre tegyen szert a költségek csökkenésből és jövedelmező maradjon. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy a nyersanyagárak világméretű növekedése hozzájárult volna az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz.

(261) A Bizottság alaposan megvizsgálat az energiaköltségek hatását. Az energia a vizsgált termék előállítási költségének fontos, de nem a legfőbb eleme. Az energiaköltségekkel kapcsolatban előadott érvek nem egyeztethetők össze azzal, hogy a mintában szereplő uniós gyártók még 2022-ben is több mint 10 %-os nyereséget tudtak elérni, amikor az állítólagos komparatív költséghátrány szintén fennállt. Figyelembe véve az energiaköltségek korlátozott részt tesznek ki a teljes előállítási költségen belül (a mintában szereplő gyártók esetében a vizsgálati időszakban átlagosan 8 % volt), a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az energiaköltségek növekedése nem járult hozzá a vizsgálati időszak alatt megállapított jelentős kárhoz.

(262) A Bizottság a környezetvédelmi megfelelés által vezérelt beruházások hatását ugyancsak megvizsgálta, és ideiglenesen megállapította, hogy a környezetvédelmi megfeleléssel kapcsolatos kutatás-fejlesztési és innovációs beruházások nagyjából stabilak maradtak a figyelembe vett időszak alatt. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatban a környezetvédelmi szabályozásnak való megfelelés kapcsán felmerült költségek nem járultak hozzá a megállapított jelentős kárhoz.

5.8. **A kereslet csökkenése**

(263) A Marcegaglia, a Formosa, az Al Ezz Dekheila Steel Company S.A.E és a Hoa Phat csoport azt állította, hogy az uniós piacon tapasztalható jelentős keresletcsökkenést a panaszos nem vette figyelembe az ok-okozati összefüggésre vonatkozó elemzésében.

(264) A vizsgálat feltárta, hogy bár a piaci kereslet csökkent a figyelembe vett időszakban, az érintett országokból érkező behozatal ellentétes tendenciát követett, és abszolút értékben közel 1 millió tonnával nőtt, következésképpen jelentős piaci részesedést szerzett az uniós gazdasági ágazat kárára. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete 2022-ben jobb volt, mint a vizsgálati időszakban, bár a felhasználás alacsonyabb szintű volt, mint a vizsgálati időszakban. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a melegen síkhengerelt termékek iránti kereslet csökkenése nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz.

5.9. **Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(265) A Bizottság megállapította, hogy az egyrészről az Egyiptomból, Japánból és Vietnámból érkező dömpingelt behozatalok, másrészről az uniós gazdasági ágazatot ért kár között ok-okozati összefüggés áll fenn. Időbeli egybeesés volt az Egyiptomból, Japánból és Vietnámból érkező dömpingelt behozatal folyamatosan csökkenő értékesítési árak mellett hirtelen növekvő volumene és az Unió teljesítményének romlása között, ami 2023-ban nyilvánvalóvá vált. Az uniós gazdasági ágazatnak nem volt más választása: piaci részesedése további zsugorodását elkerülendő követnie kellett a dömpingelt behozatal árszintjét. Ez az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlásához vezetett, ahogy azt különböző makro- és mikromutatók – például a jövedelmezőség, az értékesítési volumen, a piaci részesedés, a foglalkoztatás és a pénzforgalom – is mutatják. Ezzel párhuzamosan az uniós gazdasági ágazat nem tudott részesülni a különböző országokból érkező behozatalra alkalmazandó és a figyelembe vett időszak alatt bevezetett dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések előnyeiből (lásd az (53) preambulum-bekezdést).

(266) A Bizottság megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzetére a következő egyéb tényezők lehettek hatással: az uniós gyártók exportértékesítési teljesítménye és az érintett országoktól eltérő országokból érkező behozatal.

(267) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, és az egyéb tényezők – akár külön-külön, akár együttesen vizsgálva – nem gyengítették a jelentős kár és a dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést.

6. **AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE**

(268) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapítottak szerint a panaszos elegendő bizonyítékot szolgáltatott a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy Indiában és Vietnámban a vizsgált termék esetében nyersanyagpiaci torzulások állnak fenn. A vizsgálat során a panaszos arra kérte a Bizottságot, hogy Egyiptomra és Japánra is terjessze ki a 7. cikk (2a) bekezdésének alkalmazását.

(269) A kiegészítő kérelem azonban nem tartalmazott elegendő bizonyítékot az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdésében felsorolt torzulások vonatkozásában, ezért nem indokolta az eljárás megindításáról szóló értesítés módosítását és azt, hogy ez alapján Egyiptom és Japán tekintetében vizsgálatot végezzenek az esetleges nyersanyagpiaci torzulásokkal kapcsolatban.

(270) Tekintve, hogy a Bizottság India esetében csekély mértékű dömpingszintet állapított meg, így az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésével összhangban meg kívánja szüntetni az Indiával szembeni eljárást, az indiai nyersanyagpiaci torzulásokra vonatkozó állítás tárgytalanná vált.

(271) A Bizottság ezért a kár megszüntetéséhez szükséges intézkedést Vietnám esetében a 7. cikk (2a) bekezdése, Egyiptom és Japán esetében pedig a 7. cikk (2) bekezdése szerint értékelte.

6.1. **Vietnám**

(272) Vietnámot illetően az intézkedések megfelelő szintjére vonatkozó értékelés elvégzéséhez a Bizottság először is a megállapítások szerint dömpingelő vietnámi exportáló gyártó esetében megállapította az áron aluli értékesítést (azaz azt, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerinti torzulások hiányában mekkora lenne a kárkülönbözet). Ezt követően a Bizottság megvizsgálta, hogy a dömpingkülönbözete magasabb volt-e, mint a kárkülönbözete.

(273) Nyersanyagpiaci torzulások nélkül a kár megszűnne, ha az uniós gazdasági ágazat az alaprendelet 7. cikkének (2c) és (2d) bekezdése értelmében képes lenne egy meghatározott irányáron értékesíteni, és ezáltal elérne egy meghatározott nyereségcélt.

(274) E tekintetben a panaszos úgy ítélte meg, hogy az észszerű nyereségcélnak 10 % és 15 % között kell lennie, ellenben több érdekelt fél azzal érvelt, hogy annak 6 % és 8 % között kell lennie.

(275) Az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban a Bizottság a nyereségcél megállapítása során figyelembe vette a következő tényezőket: az érintett országból érkező behozatal növekedése előtti jövedelmezőség, a költségek, a beruházások, a kutatás-fejlesztés (a továbbiakban: K+F) és az innováció teljes költségének fedezéséhez szükséges jövedelmezőség, valamint az a jövedelmezőség, amelyre rendes versenykörülmények között számítani lehet. E haszonkulcs nem lehet alacsonyabb, mint 6 %. Ami az érintett országokból érkező behozatal növekedését megelőző jövedelmezőségi szintet illeti, az annak növekedését megelőző évek egyike alapján sem lehetett haszonkulcsot megállapítani, mivel ezekben az években az uniós gazdasági ágazatot máshonnan érkező dömpingelt behozatal árasztotta el. Emellett megállapítást nyert, hogy a 2021-es és 2022-es évet erősen befolyásolta a Covid19 utáni gazdasági helyreállítás, és ezek az évek nem tűntek megfelelőnek a nyereségcél meghatározásához. Ezen évek egyike sem tekinthető olyan évnek, amikor az uniós piacon szokásos versenyhelyzet uralkodott.

(276) A Bizottság ezért megfelelőbbnek ítélte a 2017-ben elért 6,8 %-os jövedelmezőségi szint alkalmazását, amint azt a melegen síkhengerelt acéltermékekkel kapcsolatos, Törökországgal szembeni ügyben megállapította ([11]).

(277) Az uniós gazdasági ágazat bizonyítékokkal szolgált arra, hogy a figyelembe vett időszakban a beruházások, a kutatás-fejlesztés (K+F) és az innováció szintje normál versenyfeltételek mellett magasabb lett volna. A Bizottság a helyszíni ellenőrző látogatások során ellenőrizte a vállalat beruházási tervekkel, vezetői döntésekkel és pénzügyi kimutatásokkal kapcsolatos belső nyilvántartásait. A Bizottság az uniós gazdasági ágazat állításait megalapozottnak találta. Annak érdekében, hogy ezt figyelembe vegye a nyereségcélban, a Bizottság kiszámította beruházásokra, kutatás-fejlesztésre és innovációra fordított költségeknek a rendes versenyfeltételek mellett felmerülő, az uniós gazdasági ágazat által megadott és a Bizottság által ellenőrzött összege, illetőleg a figyelembe vett időszakban ténylegesen viselt összege közötti különbséget. Az olyan beruházásokra vonatkozó ellenőrzött információk alapján, amelyeket a figyelembe vett időszak alatt nem lehetett végrehajtani, a nyereségcélt a mintában szereplő gyártóktól függően legfeljebb 1,05 %-kal megemelték.

(278) Az e vizsgálat keretében az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban megállapított nyereségcél tehát 6,8 % és 7,85 % között mozgott a mintában szereplő egyes vállalatok esetében megállapított helyzettől függően.

(279) Mindezek alapján a Bizottság a vonatkozó nyereségcélokat a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszak alatti termelési költségének összeadására alkalmazva kiszámította a hasonló termék uniós gazdasági ágazatnak kárt nem okozó árát.

(280) Végül a Bizottság az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdésével összhangban értékelte azokat az uniós gazdasági ágazatban a 11. cikk (2) bekezdése szerinti intézkedés alkalmazásának időtartama alatt jelentkező jövőbeli költségeket, amelyek olyan többoldalú környezetvédelmi megállapodásokból és azok jegyzőkönyveiből fakadnak, amelyeknek az Unió részes fele. A benyújtott – a vállalatok adatszolgáltatási eszközei és előrejelzései által alátámasztott – információk alapján a Bizottság a 15,28–41,12 EUR/tonna tartományon belüli költséget állapított meg az említett egyezményeknek való megfelelés vizsgálati időszak alatti költségeivel összehasonlítva. Ezt a többletköltséget hozzáadták a kárt nem okozó árhoz.

(281) A Bizottság ezt követően a vietnámi exportáló gyártó típusonkénti importárának (érkeztetési ár) és a mintában szereplő uniós gyártók által a vizsgálati időszak alatt az uniós szabadpiacon értékesített hasonló termék kárt nem okozó, súlyozott átlagárának összehasonlítása alapján meghatározta a kár megszüntetéséhez szükséges mértéket. A Bizottság az ebből az összehasonlításból kiadódó különbséget kifejezte a behozatalok CIF-alapon számított súlyozott átlagos értékének százalékaként. E számítás eredményét az alábbi táblázat mutatja be:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet (%)	Alulértékesítési különbözet (%)
Vietnám	Formosa Ha Tinh Steel Corporation	12,1 %	27,0 %
Vietnám	A Vietnámból származó minden más behozatal	12,1 %	27,0 %

([11]) Az (EU) 2021/1100 végrehajtási rendelet.

(282) Miután megállapítást nyert, hogy az áron aluli értékesítés magasabb volt, mint a dömping, a nyersanyagpiaci torzulások elemzése elavulttá vált, mivel a dömpingellenes vám nem lehet magasabb, mint a tényleges dömping.

(283) A panaszban szereplő bizonyítékok szerint a vasérc és a kokszszén exportja, amely az előállítási költség [30–40 %-át], illetve [26–39 %-át] tette ki, kiviteli vámok hatálya alá tartozott.

(284) Az alaprendelet 7. cikkének (2a) bekezdése szerinti torzulások elemzése során a Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglaltaknak megfelelően az említett rendelkezés hatálya alá tartozó valamennyi torzulást megvizsgálta.

(285) A Bizottság elsőként azonosította az egyes együttműködő exportáló gyártók által az érintett termék előállítása során felhasznált fő nyersanyagokat. A Bizottság fő nyersanyagnak azokat a nyersanyagokat tekintette, amelyekről valószínűsíthető, hogy az érintett termék előállítási költségének legalább 17 %-át képviselik.

(286) A vizsgálat megerősítette, hogy mind a vasérc, mind a kokszszén az érintett termék előállításához felhasznált fő nyersanyagok közé tartozik, és mindegyik exportáló gyártó előállítási költségének több mint 17 %-át tette ki. A vizsgálati időszak alatt azonban mindkét vállalat több különböző beszállítótól és országból vasércet és kokszszént is importált abból kifolyólag, hogy ilyen nyersanyagot belföldön egyáltalán nem vagy elégtelen mennyiségben, illetve általában rossz minőségben termelnek. Ezért megállapítást nyert, hogy e két nyersanyag exportáló gyártók által alkalmazott beszerzési árait nem befolyásolták a belföldi árak, és azokra nem vonatkozhattak belföldi torzulások.

(287) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vasérc és a kokszszén tekintetében nem állapítható meg torzulás.

6.2. **Japán és Egyiptom**

(288) Japán és Egyiptom tekintetében az uniós gazdasági ágazatot ért kár megszűnne, ha az uniós gyártók az alaprendelet 7. cikkének (2c) és (2d) bekezdése értelmében egy meghatározott irányáron tudnának értékesíteni, és ezáltal elérnének egy meghatározott nyereségcélt.

(289) Ezen országok esetében a kár megszüntetéséhez szükséges mérték megállapításához a Bizottság ugyanazt, a (275)–(281) preambulumbekezdésben foglalt módszertant alkalmazta. A mintában szereplő egyes exportáló gyártókra vonatkozó kárkülönbözetek az alábbi felsorolás szerint alakultak. Az „egyéb együttműködő vállalatok" és „a Japánból származó minden más behozatal" tekintetében a kár megszüntetéséhez szükséges mérték meghatározása a vonatkozó dömpingkülönbözetekkel azonos módon történt (lásd a (132)–(135) preambulumbekezdést).

Ország	Vállalat	Kárkülönbözet (%)
Egyiptom	Ezz Steel Company	18,2 %
Egyiptom	Az Egyiptomból származó minden más behozatal	18,2 %
Japán	Nippon Steel Corporation	31,8 %
Japán	Tokyo Steel Co. Ltd	29,3 %
Japán	Egyéb együttműködő vállalatok: — Daido Steel Co., Ltd — JFE Steel Corporation	31,1 %
Japán	A Japánból származó minden más behozatal	31,8 %

7. **UNIÓS ÉRDEK**

(290) Miután az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazása mellett döntött, a Bizottság az alaprendelet 21. cikkével összhangban megvizsgálta, hogy a kárt okozó dömping megállapítása ellenére egyértelműen kijelenthető-e, hogy a jelen ügyben az intézkedések elfogadása nem szolgálja az Unió érdekét. Az uniós érdek meghatározása az összes érintett érdek értékelésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazat, az importőrök, a felhasználók és a fogyasztók érdekeit is.

7.1. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(291) Az uniós gazdasági ágazat több tagállamot (Franciaország, Németország, Cseh Köztársaság, Szlovák Köztársaság, Olaszország, Luxemburg, Belgium, Lengyelország, Hollandia, Ausztria, Finnország, Svédország, Portugália, Magyarország és Spanyolország) ölel fel, és mintegy 38 047 alkalmazottat foglalkoztat, akik közvetlenül a hasonló termék gyártásában dolgoznak az uniós gyártók különböző primer acélgyártó létesítményeiben (lásd a (216) preambulumbekezdést).

(292) A vizsgálat során tizenöt gyártó működött együtt. Az ismert gyártók egyike sem ellenezte a vizsgálat megindítását. A 4.5. szakaszban foglalt következtetés szerint az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal eredményeként a teljes uniós gazdasági ágazat helyzete romlott. A jelentős kárt mind a mikro-, mind a makromutatókban kimutatták, és különösen az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége, értékesítési volumene és piaci részesedése tekintetében.

(293) Az érintett országokból érkező behozatallal szembeni dömpingellenes intézkedések várhatóan helyreállítják a tisztességes kereskedelmi feltételeket az uniós piacon, és lehetővé teszik az uniós gazdasági ágazat számára, hogy egy ilyen tőkeigényes ágazat szempontjából fenntarthatónak tekinthető jövedelmezőséget érjen el. Ennek eredményeképpen az uniós gyártók várhatóan felépülnek a kárhelyzetből, további beruházásokat valósítanak meg, és teljesítik különféle – többek között szociális és környezetvédelmi – kötelezettségvállalásaikat.

(294) Az intézkedések bevezetésének mellőzése súlyosbítaná az uniós gazdasági ágazat veszteségeit, veszélyeztetné életképességét, emellett valószínűleg gyártási létesítmények bezárásához és elbocsátásokhoz vezetne.

(295) A Bizottság tehát ebben a szakaszban arra a következtetésre jutott, hogy a dömpingellenes vámok kivetése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálná.

7.2. **A független importőrök érdeke**

(296) A (31) preambulumbekezdésben említett módon egyetlen független importőr sem töltött ki teljes kérdőívet, vagy látta el a Bizottságot olyan konkrét információkkal, amelyek megmutatták volna, hogy az intézkedések bevezetése milyen kárral járna az importőrök számára. A konzorciumba tömörülő több importőr azonban „az uniós érdekre vonatkozó általános észrevételeket” terjesztette elő.

(297) A „konzorcium” egy „ad hoc” szervezet, amelyet azzal a céllal hoztak létre, hogy a szóban forgó vizsgálat megindítását követően védje a vizsgált termék egyes felhasználóinak, az acélipari szolgáltató központ és a vizsgált termék importőreinek érdekeit.

(298) A konzorcium a vámok kivetését ellenző észrevételeket nyújtott be, azzal érvelve, hogy azok i. az európai acélművek megfelelő kínálatának hiányához vezetnének, amely jóval meghaladja tényleges kapacitásukat, ii. a downstream iparágak esetében elviselhetetlen költségnövekedéshez, iii. a felhasználók versenyhátrányához a kapcsolódó felhasználókkal szemben (azaz a primer acélgyártó létestítményekhez kapcsolódó acélipari szolgáltató központtal szemben), valamint iv. a globális ellátási lánc torzulásához vezetnének, mivel a felhasználók és az acélipari szolgáltató központok egyértelműen hátrányos helyzetbe kerülnének harmadik országbeli versenytársaikkal szemben. Emellett kérésükre egy meghallgatásra is sor került.

(299) A konzorcium azt állította, hogy a vizsgált termék érintett országokból érkező teljes behozatalának több mint 50 %-át teszi ki, és a dömpingellenes vámok kivetése súlyos negatív hatást gyakorolna a felhasználók/importőrök üzleti tevékenységére. A melegen síkhengerelt termékek a felhasználók által a továbbfeldolgozott termékek előállítása során felhasznált fő nyersanyagok. Számukra ez a fő költségtétel, és nagymértékben támaszkodnak a harmadik országokból származó behozatalra az uniós felhasználók és az acélipari szolgáltató központok ellátása érdekében.

(300) A (298) preambulumbekezdésben említettek szerint a konzorcium tagjai közvetlen versenyben voltak az uniós gazdasági ágazattal is, amely az érintett terméket a szabadpiacon értékesített hasonló továbbfeldolgozott termékekhez kötött értékesítés vagy felhasználás alapján dolgozza fel. Mivel a konzorcium a vizsgálatban együttműködő két felhasználó érdekeit egyaránt képviselte, ezeket az állításokat a következő fejezetben részletesebben elemezték.

7.3. **A felhasználók érdeke**

(301) Két felhasználó – az olaszországi (Marcegaglia Carbon Steel Spa) és spanyolországi (Network Steel S.L.) székhelyű, többek között csöveket és továbbfeldolgozott acéltermékeket gyártó vállalat – jelentkezett és válaszolt a kérdőívre. Az érintett termék/hasonló termék jelentős költségtételt jelent e felhasználók számára. Más felhasználók is jelentkeztek, de nem válaszoltak a kérdőívre. A Network Steel S.L. és a Marcegaglia Carbon Steel Spa egyaránt ellenezte az eljárás megindítását és az intézkedések esetleges bevezetését.

(302) Az uniós felhasználók a vizsgált termék feldolgozóipari piacain az uniós gyártók vertikálisan kapcsolt vállalataival versenyeznek. A vizsgált terméket nyersanyagként használják fel olyan továbbfeldolgozott termékek előállításához, mint a hidegen hengerelt, bevonattal ellátott síkacél, az üreges profilok, valamint a többféle minőségben készülő hegesztett csövek és profilok, emellett különféle alkalmazásoknál is felhasználják ipari kimenetként többek között az építőiparban, a hajóépítésben, valamint a gáztartályok és nyomástartó edények gyártásában.

(303) Az acélipar tevékenysége szorosan kapcsolódik a gazdasági ciklushoz, és arra jelentősen kihatnak az általános gazdasági feltételek, a fogyasztási tendenciák, valamint a globális termelési kapacitás, az ingadozó nemzetközi acélkereskedelem és a kivetett vámok.

(304) Több érdekelt fél vetett fel versenyképességi és versenyt érintő szempontokat. Egy exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az érintett országokkal szembeni intézkedések bevezetése (fokozott) oligopóliumhoz vezetne az Unióban, míg a független felhasználók azt kifogásolták, hogy az uniós gyártók a független acélipari szolgáltató központot és a felhasználókat a velük kapcsolatban állókhoz képest kedvezőtlenebb versenyhelyzetbe hozzák. A panaszosok a második állítást azzal az indokkal vitatták, hogy a kapcsolódó acélipari szolgáltató központtal folytatott ügyleteik a szokásos piaci feltételeknek felelnek meg.

(305) A Bizottság az oligopóliumra vonatkozó állítást a (317) preambulumbekezdésben említett uniós acélművek és csoportok száma miatt indokolatlannak találta. Az Uniós gyártók egészséges versenyben állnak egymással, és továbbra is versenyeznek meg a harmadik országokból érkező behozatallal, amely nem szűnik meg.

(306) Ami a második állítást illeti, a Bizottság azt megalapozatlannak ítélte, nevezetesen annyiban, amennyiben az uniós gazdasági ágazat jelentős mennyiségeket szállít a független acélipari szolgáltató központnak és a kérdőívre választ adó felhasználóknak, mindannyiuknak a szokásos piaci ár alapján.

(307) A két felhasználó azt állította, hogy üzleti tevékenységük nagymértékben függ a behozataltól, nemcsak a mennyiségek tekintetében, hanem bizonyos típusú, kiváló minőségű és vastagsági jellemzőkkel rendelkező nyersanyagok szempontjából is, amelyeket az uniós gazdasági ágazat – néhány kivételtől eltekintve – vagy nem tudott, vagy nem volt hajlandó előállítani, mivel az csökkentené a melegen hengerelt termékeket előállító gyártósor termelékenységét. Ezenkívül azt állították, hogy a harmadik országbeli beszállítók fölöttébb megbízhatóak. A vizsgálat azonban feltárta, hogy ezeket a termékeket harmadik országok más exportáló gyártóitól, például Indiából vagy Vietnámból is beszerezhetik, amelyekről megállapították, hogy nem dömpingelnek, valamint olyan országok exportáló gyártóitól, mint Dél-Korea vagy Tajvan. A melegen síkhengerelt acéltermékek becsült kapacitása 2023-ban 21,8 millió tonna, illetve 12,5 millió tonna volt.

(308) A felhasználók azt állították, hogy a nyersanyagár emelkedése és az érintett terméknek az érintett országokkal szembeni intézkedések alkalmazásából eredő szabadpiaci szűkössége miatt a felhasználók nem képesek egyenlő feltételek mellett versenyezni a vizsgált termékből előállított továbbfeldolgozott termékek harmadik országbeli exportáló gyártóival.

(309) Továbbá ugyanezen felhasználók szerint az érintett országok exportáló gyártói hajlamosak lehetnek arra, hogy az érintett termékből előállított, hozzáadott értéket képviselő acéltermékek – például galvanizált tekercsek, előfestett tekercsek, hidegen hengerelt tekercsek, hegesztett csövek stb. – kivitelére összpontosítsanak, amennyiben intézkedéseket alkalmaznak a melegen síkhengerelt acéltermékekkel szemben.

(310) Végezetül az Unióban található acélipari szolgáltató központ áthelyezheti a továbbfeldolgozott termékek gyártását harmadik országokba, ami súlyosan veszélyeztetheti a független felhasználók – például az újrahengerlő üzemek, csőgyártók, szolgáltatóközpontok – gazdasági fenntarthatóságát, amelyek szintén kapillaritást és szolgáltatásorientáltságot biztosítanak az uniós downstream piacok számára, és közvetlenül vagy közvetve több ezer munkavállalót foglalkoztatnak.

(311) E két felhasználó állítása szerint az érintett országokból érkező behozatalra vonatkozó intézkedések bevezetése eredményeként a továbbiakban már nem lenne módjuk a vizsgált termék – különösen az újrahengerléshez használt jó minőségű tekercsek – megbízható beszerzési forrásaihoz hozzáférni az uniós piacon. Állításuk szerint az uniós gyártók még viszonylag magas piaci részesedéssel rendelkeznek, és erőteljes nyomást tudnak gyakorolni mind a vizsgált termék piacára, mind pedig a feldolgozóipari piacra.

(312) Annak eldöntése érdekében, hogy az intézkedések bevezetése az Unió érdekét szolgálja-e, a Bizottság figyelembe vette más érdekelt felek, a felhasználók, nevezetesen az acélipari szolgáltató központok helyzetét. Az acélipari szolgáltató központok olyan vállalatok, amelyek az acélipar szolgáltatási tevékenységeivel foglalkoznak. Közvetítőként működnek a primer acélgyártó létesítmények, az acélforgalmazók és a fogyasztók között, olyan hozzáadott értéket képviselő szolgáltatásokat kínálva, mint az acéltermékeknek a vevői előírásoknak megfelelő vágása, hasítása és formázása. Az EUROMETAL ([12]) szerint 2023-ban 150, acélipari szolgáltató központokból álló csoport vagy vállalat dolgozott fel síkhengerelt fémtermékeket, amelyek becsült szállítási kapacitása 31,3 millió tonna volt. Az ágazat több mint 20 000 közvetlen és közvetett munkahelyet biztosít az EU-ban. A független acélipari szolgáltató központok piaci részesedése a becslések szerint 48 %-os, a fennmaradó részt pedig a primer acélgyártó létesítmények tulajdonát képező acélipari szolgáltató központok vagy a primer acélgyártó létesítmények partnerei tulajdonában lévő acélipari szolgáltató központok birtokolták. A primer acélgyártók és acélfeldolgozók a harmadik országokból érkező behozatallal is versenyben állnak, ezért őket is érintik a globális kapacitásfelesleg miatt felmerülő kihívások, illetve osztják az ezzel kapcsolatos aggályokat.

(313) Egyfelől a Bizottság megjegyzi, hogy a dömpingellenes vámok célja nem az, hogy minden behozatal előtt lezárják az uniós piacot, hanem az, hogy a kárt okozó dömping hatásának kiküszöbölésével visszaállítsák a tisztességes kereskedelmet. Ennélfogva az érintett országokból érkező behozatal várhatóan nem szűnik meg, hanem tovább folytatódik, jóllehet nem dömpingelt áron.

(314) Másodszor: a Bizottság megállapította, hogy a felhasználók nem kizárólag az érintett országokból érkező behozataltól függtek, hanem a vizsgálati időszak alatt uniós gyártóktól, valamint a harmadik országbeli, például indiai, vietnámi, dél-koreai és tajvani, dömpinget nem folytató gyártóktól is szereztek be hasonló terméket.

(315) Harmadszor: mivel az érintett országokból érkező behozatal nagy része várhatóan a dömpingellenes vámok kivetését követően is folytatódni fog, és mivel a dömpingellenes intézkedések által nem érintett alternatív beszerzési források (Dél-Korea, Tajvan és India) továbbra is rendelkezésre fognak állni, megalapozatlan az az állítás, hogy a dömpingellenes vámok kivetése azt eredményezné, hogy az uniós gazdasági ágazat erős árnyomást tud gyakorolni. Az uniós gazdasági ágazat 22 gyártóból áll, amelyek már az Unión belül széles kínálatot nyújtanak a felhasználóknak a hasonló terméket gyártó és exportáló harmadik országokból érkező behozatal jelentette lehetőség mellett.

([12]) Az acélcsövek és fémek forgalmazásával és kereskedelmével foglalkozó európai szövetség. Tagjai közé tartoznak az acél-, fém- és csőforgalmazással, valamint forgalmazással foglalkozó nemzeti szövetségek, az acélipari szolgáltató központok és az európai OECD-országokban határokon átnyúló tevékenységet folytató kereskedelmi vállalatok.

(316) Továbbá az ágazatra szakosodott források ([13]) szerint jóllehet egyes harmadik országok – például Vietnám, Japán és Tajvan – túllépték az acéltermékekre ([14]) alkalmazandó védintézkedések szerinti vámmentes kontingenseket, más országok, például India vagy Dél-Korea azonban továbbra is kihasználatlanok, így az importőröknek az ellátás fenntartása érdekében lehetőségük nyílt forrásaik diverzifikálására. Valójában a MEPS International acélpiaci elemző vállalat szerint *„sok importőr már diverzifikálni tudta ellátási láncát. A melegen hengerelt sík acéltermékek behozatali volumene az »egyéb országokra« vonatkozó 15 %-os felső határ bevezetése óta nőtt. Ez a látszólagos felfelé való árelmozdulás […] segített fenntartani a melegen hengerelt tekercseknek a MEPS által a múlt év második felében jegyzett áraira gyakorolt leszorító hatást"(2024)*. Ennélfogva a Bizottság elutasította azt az állítást, hogy az intézkedések bevezetése az érintett termék/a hasonló termék ellátási hiányához vezetne.

(317) Ezenkívül a több, különböző csoportokhoz tartozó és különböző országokban székhellyel rendelkező gyártó meglétére tekintettel a piac nem tekinthető erősen koncentráltnak, vagy akár úgy, hogy az korlátozott számú nagy acélgyártó ellenőrzése alatt állna. Valójában az, hogy több vállalkozás is jelen van a piacon, erős versenykörnyezetre utal.

(318) Nem volt bizonyíték arra, hogy a független felhasználók és kereskedők kedvezőtlen tárgyalási pozícióba kerültek volna az uniós gyártókkal szemben, sem pedig arra, hogy a felhasználók kénytelenek lennének a termelést az EU-n kívülre áthelyezni. Továbbá, a fent említettek alapján, a dömpingellenes intézkedések célja nem a behozatal által támasztott verseny visszaszorítása, hanem csupán annak biztosítása, hogy a kereskedésre tisztességes feltételek mellett, azaz nem dömpingelt árakon kerüljön sor. Az intézkedések bevezetését követően a behozatalok továbbra is beléphetnek az Unióba; ezek értékesítése azonban tisztességes árakon történne.

(319) A Bizottság emellett arra következtetésre jutott, hogy a dömpingellenes intézkedések nem erősítenék meg az uniós gyártók helyzetét a downstream ágazatok kárára. A versenypiac megléte és az uniós gyártók szabad kapacitásának rendelkezésre állása mellett – ellentétben azzal, amit a felhasználók állítottak – az áraknak versenyképesnek kell maradniuk.

(320) Megjegyezte, hogy a melegen hengerelt sík acéltermékekkel kapcsolatos becsült teljes uniós termelési kapacitás meghaladja a 90 millió tonnát, ennélfogva jelentősen meghaladja az uniós (szabadpiaci és belső) felhasználást, amelyet körülbelül 66 millió tonnára becsültek. Nagyon valószínűtlen tehát, hogy az intézkedések fenntartása az ellátás szűkösségéhez vezetne.

(321) Végezetül a vizsgálat azt is feltárta, hogy azok a felhasználók, akik kitöltötték a kérdőívet, a vizsgált termék feldolgozása és viszonteladása tekintetében az uniós gazdasági ágazatnál jobban teljesítettek a vizsgálati időszakban és a figyelembe vett időszak nagy részében annak ellenére, hogy az uniós piacon érvényesültek a versenyfeltételek.

(322) Bár az együttműködő felhasználók jövedelmezősége kedvezőbb volt, mint az uniós gazdasági ágazaté, a következő tényezőkkel kellett megbirkózniuk:

a) a vizsgált termék áringadozása, a vizsgálati időszak elején magas azonnali piaci árakkal, a végén pedig hirtelen csökkenéssel;

b) az Unióban a továbbfeldolgozott termékek iránti kereslet zsugorodása az egyes iparági szegmensek, például a gépjárműipar, az építőipar vagy a „fehér" áruk ágazatának lassulása miatt;

c) a melegen hengerelt tekercsek (amelyek az érintett termék fő típusa) továbbfeldolgozott termékei, például a hidegen hengerelt tekercsek, a tűzihorganyzott tekercsek, egyúttal pedig a melegen hengerelt acéllemezek, szalagok és méretre vágott vagy bevont melegen hengerelt lemezek áraihoz hasonló áralakulási minta.

(323) Összehasonlításképpen, az uniós gyártók helyzete még törékenyebb, mivel nem tudnak árat emelni anélkül, hogy ne kockáztatnák az értékesítések alacsonyabb árakat kínáló versenytársak javára történő elvesztését, legyen szó akár uniós gyártókról, akár behozatalról, különösen mivel a melegen hengerelt sík acéltermékek árérzékeny áruk. A felhasználók könnyen átállnának alternatív, megfizethetőbb ellátásra.

([13]) MEPS International – Global Steel Prices, 2025. januári kiadás.

([14]) A Bizottság (EU) 2019/159 végrehajtási rendelete (2019. január 31.) az egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges védintézkedések bevezetéséről (HL L 31., 2019.2.1., 27. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/159/oj).

(324) Ami az intézkedések felhasználókra gyakorolt hatását illeti, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a felhasználók a vámmentes kontingensek kimerítését követően rugalmasságuknak, karcsúbb költségszerkezetüknek és annak köszönhetően, hogy képesek voltak magasabb hozzáadott értékkel és haszonkulccsal rendelkező termékeket kínálni, már veszteségek nélkül is meg tudtak birkózni a 25 %-os védintézkedésekkel.

(325) Ennek alapján, valamint figyelembe véve a javasolt vámok viszonylag hasonló szintjét és az alternatív beszerzési források meglétét, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vámok esetleges kivetésének felhasználókra gyakorolt hatásai nem lennének jelentősek, és nem haladnák meg az intézkedések uniós gazdasági ágazatra gyakorolt pozitív hatásait. A fenti elemzés inkább azt mutatja, hogy a vámok kivetése korlátozott hatást gyakorolna a melegen síkhengerelt acéltermékek felhasználóira.

7.4. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(326) A fentiek alapján a Bizottság megállapította, hogy nem álltak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek alapján az Egyiptomból, Japánból és Vietnámból származó egyes vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült melegen hengerelt sík termékek behozatalára vonatkozó intézkedések bevezetése a vizsgálat e szakaszában nem szolgálja az Unió érdekét.

8. **IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

(327) A Bizottságnak a dömpinggel, a kárral, az ok-okozati összefüggéssel, az intézkedések szintjével és az uniós érdekkel kapcsolatos következtetései alapján helyénvaló ideiglenes intézkedéseket bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy a dömpingelt behozatal további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

(328) Az Egyiptomból, Japánból és Vietnámból származó egyes vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült melegen hengerelt sík termékek behozatalára az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésében foglalt, az alacsonyabb vám szabályának megfelelően ideiglenes dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni. A Bizottság összehasonlította a kárkülönbözeteket és a dömpingkülönbözeteket (lásd a (288) preambulumbekezdést). A vám összegét a Bizottság a dömping- és a kárkülönbözet közül az alacsonyabb szintjén rögzítette.

(329) A fentiek alapján az ideiglenes dömpingellenes vám vámtételei a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám
Egyiptom	Ezz Steel Company	12,8 %
Egyiptom	Az Egyiptomból származó minden más behozatal	12,8 %
Japán	Nippon Steel Corporation	31,8 %
Japán	Tokyo Steel Co. Ltd	6,9 %
Japán	Egyéb együttműködő vállalatok: — Daido Steel Co., Ltd — JFE Steel Corporation	31,1 %
Japán	A Japánból származó minden más behozatal	31,8 %
Vietnám	Formosa Ha Tinh Steel Corporation	12,1 %
Vietnám	Hoa Phat Dung Quat Steel Joint Company	0 %
Vietnám	A Vietnámból származó minden más behozatal	12,1 %

(330) Az e rendeletben egyes meghatározott vállalatok számára megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Ezért az jelenlegi vizsgálat során e vállalatok tekintetében megállapított helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek kizárólag az érintett országokból származó és a megnevezett jogalanyok által előállított érintett termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem nevezett vállalatok – ideértve a kifejezetten megnevezett vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatokat is – által előállított érintett termék behozatalára a „minden egyéb, [érintett országból] származó behozatal” esetében alkalmazandó vámtételt kell alkalmazni. E behozatal esetében az egyedi dömpingellenes vámtételek nem alkalmazhatók.

(331) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében különleges intézkedésekkel szükséges biztosítani az egyedi dömpingellenes vámok alkalmazását. Egyedi dömpingellenes vámok csak akkor alkalmazandók, ha érvényes kereskedelmi számlát mutatnak be a tagállamok vámhatóságai felé. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Az ilyen számla bemutatásáig a behozatalra a „minden egyéb, [érintett országból] származó behozatalra" alkalmazandó dömpingellenes vám vonatkozik.

(332) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai az egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassák a behozatalra, a vámhatóságoknak nem kizárólag a számlát kell figyelembe venniük. A tagállamok vámhatóságai minden más esethez hasonlóan – az árunyilatkozatban foglalt adatok helytállóságának ellenőrzése céljából, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása vámjogi szempontból indokolt legyen – akkor is kötelesek elvégezni a szokásos ellenőrzéseket és akkor is jogosultak további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) kérni, ha a bemutatott számla teljesíti az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott összes követelményt.

(333) Amennyiben a dömpingellenes intézkedések bevezetését követően az alacsonyabb egyedi vámtételű vállalatoktól érkező export volumene jelentősen megnő, ez a volumennövekedés önmagában is tekinthető az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak. Ilyenkor – a feltételek teljesülése esetén – kijátszásellenes vizsgálat indítható. Ez a vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtétel(ek) eltörlésére és ebből következően országos hatályú vám kivetésére.

9. **NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL**

(334) A (3) preambulumbekezdésben említett módon a Bizottság nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be az érintett termék behozatalaira. A nyilvántartásba vételnek az volt a célja, hogy az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdésével összhangban a vámok visszaható hatállyal beszedhetők legyenek.

(335) Az eljárás ideiglenes szakaszában megfogalmazott ténymegállapítások tükrében a behozatalok nyilvántartásba vételét meg kell szüntetni.

(336) Az eljárás e szakaszában nem született döntés a dömpingellenes intézkedések esetleges visszamenőleges hatályú alkalmazásáról.

10. **TÁJÉKOZTATÁS AZ ELJÁRÁS IDEIGLENES SZAKASZÁBAN**

(337) A Bizottság az alaprendelettel összhangban tájékoztatta az érdekelt feleket az ideiglenes vámok tervezett kivetéséről. A Bizottság ezt a tájékoztatást a Kereskedelmi Főigazgatóság internetes honlapján keresztül a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé tette. Az érdekelt felek három munkanapot kaptak arra, hogy a kifejezetten nekik megküldött számítások helytállóságával kapcsolatban észrevételeket tegyenek. Az NSC-től és az EZZ-től beérkezett észrevételek nyomán a Bizottság indokolt esetben kiigazította a számításokat. Az érdekelt felek előzetes tájékoztatását követően, a vizsgálat módszertani és egyéb szempontjaira vonatkozóan (vagyis nem a számítások pontosságával kapcsolatosan) tett észrevételeket a Bizottság a vizsgálat végső szakaszában figyelembe veszi.

11. **ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

(338) A megfelelő ügyintézés érdekében a Bizottság fel fogja kérni az érdekelt feleket, hogy egy meghatározott határidőig tegyenek írásbeli észrevételeket, és/vagy kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat.

(339) Az ideiglenes vámok kivetésével kapcsolatos ténymegállapítások ideiglenesek, és a vizsgálat végleges szakaszában módosíthatók,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság ideiglenes dömpingellenes vámot vet ki az Egyiptomból, Japánból és Vietnámból származó, jelenleg a 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (TARIC-kód: 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (TARIC-kód: 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (TARIC-kód: 7226 19 10 91, 7226 19 10 95), 7226 91 91 és 7226 91 99 KN-kód alá tartozó síkhengerelt, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült, tekercsben vagy nem tekercsben lévő (beleértve a méretre vágott termékeket és a „keskeny szalagot"), melegen hengerelt, de tovább nem megmunkált, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélküli termékekre.

A következő termékek nem tartoznak ebbe a termékkörbe:

1. a rozsdamentes acélból és a szemcseorientált szilícium-elektromos acélból készült termékek;

2. a szerszámacélból és gyorsacélból készült termékek;

3. a nem tekercsben lévő, felületükön mintázás nélküli, 10 mm-t meghaladó vastagságú és legalább 600 mm szélességű termékek; valamint

4. a nem tekercsben lévő, felületükön mintázás nélküli, legalább 4,75 mm, de legfeljebb 10 mm vastagságú és legalább 2 050 mm szélességű termékek.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékre vonatkozó, a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vámtételek a következők:

Származási ország	Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám	TARIC-kiegészítő kód
Egyiptom	Ezz Steel Company	12,8 %	89M8
Egyiptom	Az Egyiptomból származó minden más behozatal	12,8 %	8999
Japán	Nippon Steel Corporation	31,8 %	89M9
Japán	Tokyo Steel Co. Ltd	6,9 %	89MA
Japán	Egyéb együttműködő vállalatok: — Daido Steel Co., Ltd — JFE Steel Corporation	31,1 %	 89MB 89ME
Japán	A Japánból származó minden más behozatal	31,8 %	8999
Vietnám	Formosa Ha Tinh Steel Corporation	12,1 %	89MC
Vietnám	A Vietnámból származó minden más behozatal	12,1 %	8999

(3) A dömpingellenes vámok nem alkalmazandók a Hoa Phat Dung Quat Steel Joint Company, a Hoa Phat Cold Rolled Steel Company Limited, a Hoa Phat Steel Sheet Limited Liability Company, a Hoa Phat Steel Pipe Company Limited – Hung Yen fióktelepe, a Binh Duong Hoa Phat Steel Pipe Company Limited és a Hoa Phat Da Nang Steel Pipe Company Limited vállalatokból álló Hoa Phat csoport/Hoa Phat Dung Quat Steel Joint Company (TARIC-kiegészítő kód: 89MD) vietnámi exportáló gyártóra.

(4) A (2) bekezdésben megnevezett vállalatok számára meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságainak olyan érvényes kereskedelmi számlát mutassanak be, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: *„Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség tonnában) (érintett termék)-t a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő [Egyiptomban, Japánban vagy Vietnámban]. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak."* Az ilyen számla bemutatásáig az [Egyiptomból, Japánból vagy Vietnámból] származó minden más behozatalra vonatkozó vámot kell alkalmazni.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott termék Unión belüli szabad forgalomba bocsátásának feltétele az ideiglenes vám összegével megegyező vámbiztosíték nyújtása.

(6) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

(1) Az érdekelt felek az e rendelet hatálybalépésétől számított 15 naptári napon belül nyújthatják be a Bizottságnak az e rendeletre vonatkozó írásbeli észrevételeiket, többek között a Bizottság azon szándékával kapcsolatban, hogy Indiával szemben megszünteti az eljárást.

(2) Azok az érdekelt felek, amelyek kérni kívánják a Bizottság előtti meghallgatásukat, ilyen irányú kérésüket az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 naptári napon belül nyújthatják be.

(3) Azok az érdekelt felek, amelyek kérni kívánják a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat, ilyen irányú kérésüket az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 naptári napon belül nyújthatják be. A meghallgató tisztviselő megvizsgálhatja a határidőn túl benyújtott kérelmeket, és a kérelmek elfogadásáról az adott eset körülményeinek megfelelően határozhat.

3. cikk

(1) A vámhatóságok a behozataloknak az (EU) 2024/2719 végrehajtási rendelet 1. cikkében elrendelt nyilvántartásba vételét megszüntetik.

(2) A legfeljebb 90 nappal e rendelet hatálybalépése előtt az Unió területére felhasználás céljából belépett termékek tekintetében gyűjtött adatokat az esetleges végleges intézkedések hatálybalépéséig vagy ezen eljárás megszüntetéséig meg kell őrizni.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az 1. cikket hat hónapig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2025. április 4-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN